

*Dr. Palágyi Tivadar**

KÜLFÖLDI IPARJOGVÉDELMI HÍREK

Amerikai Egyesült Államok

A) Obama elnök 2012 decemberében írta alá a szabadalmi törvényre vonatkozó egyezmények végrehajtási törvényét (Patent Law Treaties Implementation Act). Ez két szempontból módosítja a szövetségi szabadalmi törvényt: egyrészt hatályba lépteti az ipari minták nemzetközi lajstromozására vonatkozó Hágai Egyezményt, másrészt a Szabadalmi Jogi Szerződést (Patent Law Treaty, PLT). Az új törvény a beiktatástól számított egy év elteltével, vagyis 2013 végén lép hatályba.

A Hágai Egyezmény alapján az amerikai állampolgárok nemzetközi mintabejelentést nyújthatnak be az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalnál (USPTO), és ez az egyetlen bejelentés helyettesíti a több országban tett bejelentéseket. A Hágai Egyezmény révén a mintabejelentések oltalmi ideje 14 évről 15 évre fog nőni.

A PLT célja, hogy az aláíró országokban harmonizálja és egyszerűsítse a szabadalmi bejelentésekre és szabadalmakra vonatkozó alaki eljárásokat. Így az új törvény a nemzetközi normákkal összhangban módosítja az amerikai szabadalmi bejelentésekkel kapcsolatos eljárásokat bejelentési nap, illetékek, pótdíjak, eskü vagy nyilatkozatok és a bejelentési napot követően benyújtott igénypontok vonatkozásában.

Az amerikai szabadalmi bejelentők számára a legfontosabb változás, hogy a találmányi szabadalmi bejelentések bejelentési napot kapnak akkor is, ha a bejelentést igénypontok nélkül nyújtják be. Az új törvény arra is felhatalmazza az USPTO-t, hogy eljárásokat léptesen életbe nem szándékosan ejtett szabadalmi bejelentések felélesztésére és nem szándékosan késve benyújtott elsőbbségi igény elfogadására.

B) Az engedélyezés utáni felülvizsgálat (Post-Grant Review, PGR) 2012. szeptember 16-án vált elérhetővé az új szabadalmi törvény (America Invents Act) számos egyéb rendelkezésével együtt. A PGR-eljárások alapján egy harmadik fél kétségbe vonhatja egy szabadalom érvényességét számos ok alapján, ideértve a technika állását, a megvalósíthatóság hiányát, az újdonsághiányt vagy a nem kielégítő kinyilvánítást. Így a PGR lehetővé teszi a felek számára, hogy számos olyan kifogást támasszanak, amelyeket korábban csak per útján érvényesíthettek volna.

A PGR az eljárás gyorsítását is szolgálja. Az USPTO által megállapított szabályok szerint az ilyen eljárásokat egy éven belül be kell fejezni. Emellett, bár számos pereskedési vonást is tartalmaz, lényegesen kevesebbe kerül.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

Annak, aki ilyen úton akarja kifogásait érvényesíteni, jobb esélye van a sikerre. A bíróságok ugyanis feltételezik, hogy a szabadalmak érvényesek, hacsak nincs „világos és meggyőző” ellentétes bizonyíték. A PGR-eljárásban nincs ilyen vélelem, és a szabadalmakat a bizonyítékok túlsúlya alapján érvénytelenítik.

Bár a PGR-eljárásnak lényeges előnyei vannak, alkalmazásának határait számos korlátozás szabja meg. Ilyen téren elsősorban azt említjük, hogy a PGR-eljárást megindító félnek a szabadalom engedélyezésétől számított 9 hónapon belül meg kell kezdenie az eljárást. Emellett a kérelemnek az érvénytelenség bizonyításához szükséges összes bizonyítékot tartalmaznia kell.

Jelenleg a PGR csak „fedett üzleti módszer”-re vonatkozó szabadalmak esetén alkalmazható, és bizonyos időnek kell eltelnie, amíg mindenfajta szabadalomra kiterjeszhető lesz. Ezért ennek az új eljárásnak a teljes hatása valószínűleg csak több év elteltével lesz felmérhető.

C) Az amerikai szabadalmi bejelentés benyújtója az elővizsgálati eljárás alatt kérhet szóbeli tárgyalást az elővizsgálótól a függő bejelentés megbeszélésére. David Kappos, az USPTO elnöke nemrég nyilvános blogjában ismertette, hogy ezek a tárgyalások hogyan javíthatják meg a szabadalmak minőségét.

Miként Kappos elnök közli, az USPTO mindig azon a véleményen volt, hogy jól dokumentált megbeszélések elősegíthetik a szabadalmak minőségének javítását. Most azonban ezt adatokkal lehet alátámasztani.

Az USPTO a közelmúltban elemezte a szabadalmak minőségét olyan bejelentések kapcsán, ahol megbeszélést folytattak az elővizsgálóval, olyan bejelentésekkel szemben, ahol ilyen nem történt. A tanulmányozás tárgyát az elmúlt öt év alatt benyújtott 22 000 szabadalmi bejelentés képezte.

A tanulmány feltárta, hogy a végső döntés (engedélyezés vagy elutasítás) előtt folytatott szóbeli tárgyalás növeli annak a valószínűségét, hogy a következő végzés teljesen összhangban lesz az összes alkalmazható minőségi követelménnyel. Emellett az adatok azt mutatták, hogy a megbeszélések megközelítőleg 40%-kal segítettek csökkenteni mind a helytelen engedélyezéseket, mind a helytelen elutasításokat azokhoz a bejelentésekhez viszonyítva, amelyekben az utolsó végzés előtt nem tartottak szóbeli tárgyalást.

Miként Kappos elnök megállapítja: „Az összefüggés nem meglepő, de mértéke feltétlenül lenyűgöző. Egy 40%-os javulás majdnem mindig érdemes a befektetésre. És bár egyéb tényezők is hozzájárulhatnak a fenti összefüggéshez, mindenképpen lényeges.” A talált adatok alapján Kappos elnök buzdítja mind az elővizsgálókat, mind a bejelentőket szóbeli tárgyalások megfontolására.

D) Az USPTO 2012. szeptember 1-jén bejelentette, hogy gyorsított szabadalmazási eljárásra (PPH) vonatkozó állandó megállapodást kötött a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatallal. A PPH-program 2012. szeptember 1-jén kezdődött.

A PPH-program azáltal gyorsítja a szabadalmazási eljárást, hogy az a bejelentő, akinek legalább egy igénypontját a saját szabadalmi hivatala elfogadhatónak találja, kérheti, hogy a másik ország szabadalmi hivatala gyorsított vizsgálatnak vesse alá az ott benyújtott párhuzamos bejelentést. Így a PPH lehetővé teszi a szabadalmak gyorsabb és hatékonyabb engedélyezését.

E) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2012. áprilisi számának 67–69. oldalán beszámoltunk arról, hogy a Legfelsőbb Bíróság arra utasította a Központi Fellebbezési Bíróságot (CAFC), hogy a *Molecular Pathology and Ors v. Myriad Genetics, Inc.*-ügyben hozott döntést a Prometheus-döntés figyelembevételével vegye újra szemügyre, és ismertették a CAFC újabb döntését, amely továbbra is lehetővé teszi elkülönített génszekvenciák szabadalmazását, ha azok különböznek a természetben előfordulóktól, és ha olyan célok elérésére alkalmasak, amelyekre a humán DNS alkalmatlan.

A Myriad-ügy a CAFC-nek ezzel a döntésével nem ért véget, mert az *American Civil Liberties Union (ACLU)* 2013. január 23-án kelt beadványában azt kérte a Legfelsőbb Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a CAFC-nek azt a döntését, amely kimondta, hogy az elkülönített DNS-molekulák szabadalmazhatók. Az ACLU kifogásolta a Myriadnak azt az érvelését, hogy egy gén emberi találmánnyá válik, amikor eltávolítják az emberi testből. „Ilyen okoskodással a testből elkülönített vese vagy a fáktól elkülönített levél is szabadalmazható lenne, ami ellenkezik a józan ésszel, valamint a természet termékeinek és törvényeinek régóta fennálló szabadalmazási tilalmával” – mondja a beadvány.

Így a Myriad-ügyben most a Legfelsőbb Bíróság fog végleg dönteni a humán gének szabadalmazhatóságáról. Ha megváltoztatja a CAFC Myriad-döntését, ez mélyreható változásokat idézhet elő a biológiai iparban.

A Myriad 2013. március 7-én nyújtotta be válaszlevelét a Legfelsőbb Bíróságnál. Az várható, hogy az az ügyet 2013 októberében fogja meghallgatni.

F) A Legfelsőbb Bíróság nemrég szóbeli érveket hallgatott meg a *Bowman v. Monsanto*-ügyben, amely a szabadalmi jog kimerülésével kapcsolatos.

A szójafarmer Bowman, aki egy magtermesztőtől a Monsanto által szabadalmaztatott kezelésálló szójamagokat vásárolt, azzal érvelt, hogy ha egyszer a Monsanto elad egy bizonyos magot, annak szabadalmi oltalma lejár. Ugyanakkor a Monsanto azt állítja, hogy szabadalmazott magvainak Bowman általi használata új magok létrehozása céljából szabadalombitorlást képez. Az ügy új kérdést vet fel, mert a magok sajátos természetüknél fogva arra vannak szánva, hogy sokszorozzák önmagukat.

A szóbeli tárgyalás alatt úgy tűnt, hogy a bírók aggódtak a Bowman melletti állásfoglalásból származó bonyodalmak miatt. Ezt John Roberts bíró kérdése világítja meg: „Miért ad bárki pénzt arra, hogy javítsa a magvakat, ha mihelyt eladta őket, azokból az első akárki többet termeszthet és annyi magot birtokolhat, amennyit akar?”

A bírók a Monsantoval is egyetértettek abban, hogy a szabadalmazott magok bármilyen átültetése szabadalombitorlást képez. „Használhatod a magot, elültetheted, de nem teheted

meg, hogy felhasználod annak utódját, hacsak nincs használati engedélyed, mert az utód egy új cikk” – mondta Sonia Sotomayor bíró.

A Legfelsőbb Bíróságnak a szabadalmi jogkimerülés tanára vonatkozó döntése valószínűleg nemcsak a mezőgazdasági ipart, hanem egyéb iparágakat, így például a biotechnológiai iparokat is érinti.

G) Az USPTO 2013. március 19-ével megnövelt számos szabadalmi illetéket. Ezek közül itt a határidő-hosszabbítások illetékét tárgyaljuk meg részletesen.

Korábban az egyhavi hosszabbítás illetéke nagyvállalatok számára 150 USD, a kéthavié 570 USD és a háromhavié 1290 USD volt. Kisvállalatok ennek az összegnek a felét, vagyis 75 USD-t, 285 USD-t, illetve 645 USD-t fizettek.

A jelenlegi megemelt díjtáblázat szerint a nagyvállalatok egy hónapos hosszabbítás esetén 200 USD-t, két hónapos hosszabbítás esetén 600 USD-t, illetve három hónapos hosszabbítás esetén 1400 USD-t kötelesek fizetni. Kisvállalatok ennek az összegnek a felét fizethetik.

Újdonság a díjfizetések terén, hogy bevezették a mikrovállalatok számára azt a kedvezményt, hogy a nagyvállalatok által fizetendő díjnak csak a negyedét, vagyis 50 USD-t, 150 USD-t, illetve 350 USD-t kötelesek fizetni. Díjfizetés szempontjából a mikrovállalatok körébe tartoznak többek között az amerikai felsőfokú oktatási intézmények, de a magyar felsőoktatási intézmények csak a kisvállalatoknak járó kedvezményben részesülnek.

H) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2012. októberi számának 76. oldalán közöltük, hogy az *Apple* és a *Samsung* közötti perben egy kaliforniai bíróság döntése alapján a Samsungnak 1,05 milliárd USD-t kell fizetnie az Apple számára. A 2012. decemberi szám 81. és 82. oldalán hírt adtunk arról, hogy a Samsung az öt 1,05 milliárd USD kártérítés megfizetésére kötelező esküdtszék elnökét támadta azon az alapon, hogy az két olyan jogügyletben is részes volt, amelyek miatt nem vállalhatott volna esküdtszéki tagságot.

A két fél közötti háborúban most újabb fejlemény következett be, amely miatt veszélyben van az Apple számára megítélt milliárdos kártérítés. Ugyanis Lucy Koh, Kalifornia Északi Kerületi Bíróságának bírója megállapította, hogy az esküdtszék tagjai tévedtek a károk kiszámításánál. Ezért Koh bíró több mint 40%-kal szándékozik csökkenteni a büntetést, és új tárgyalást ütemezett be a károk újbóli megállapítására. Ez jelentős győzelem a Samsung számára.

Mostani döntésében Koh bíró megállapította, hogy az esküdtszék a bíróság által helytelenül hivatkozott jogelméletre alapozta az összeg megállapítását. „Az esküdtszék döntése nyilvánvalóan a Samsung hasznán alapult, ami azonban megengedhetetlen típusú kompenzáció találmányi szabadalmak bitorlása esetén” – mondta Koh bíró. Ez csak mintaszabadalmak esetén lenne megengedett, „találmányi szabadalmak esetén a károkat ésszerű royalty alapján vagy egyes esetekben a szabadalomtulajdonos elmaradt haszna alapján” kell megállapítani. Ezért mindkét félnek új számításokat kell végeznie a kármegállapítás által érintett 14 termékkel kapcsolatban. A többi termékre vonatkozó kármegállapítás változatlan marad.

Mint ahogy teljesen új alapon fognak tárgyalást tartani, a végső kármegállapítás összege valószínűleg alacsonyabb lesz az eredetinel.

Ez az ügy is bizonyítja, hogy számos, a szellemi tulajdonra vonatkozó ügy nem végződik esküdtszéki döntéssel, mert a peres felek tárgyalás utáni beadványokkal és fellebbezéssel folytathatják az eljárást.

Argentína

Argentínában a Szellemi Tulajdoni Hivatal illetékei 2012. december 1-jén 25%-kal növekedtek, és 2013. július 1-jén további 25%-kal fognak növekedni.

Ausztrália

A) A *Myriad Genetics* (Myriad) 1996-ban ausztrál szabadalmat kapott a BRCA1 mutációt kódoló elkülönített nukleinsavra. 2010-ben a szabadalom érvényességét kétségbe vonta a *Cancer Voices Australia* nonprofit szervezet és *Yvonne D'Arcy* (D'Arcy), egy Brisbane-i lakos, akinél mellrákot diagnosztizáltak.

D'Arcy úgy nyilatkozott, hogy a genetikai anyag szabadalmazása erkölcstelen, míg a *Cancer Voices* szerint a gén szabadalmazása hátráltatni fogja a kutatást, a kezelések fejlesztését és a diagnosztikai vizsgálatokhoz való hozzáférést (a Myriad kizárólagos joggal rendelkezik diagnosztikai vizsgálatok elvégzésére a BRCA1 génnel).

A *Cancer Voices* képviselője azzal érvelt, hogy a Myriad szabadalma felfedezés, nem találmány, és hogy a BRCA1 gén elkülönítése nem több, mint egy a természetben előforduló jelenség orvosi vagy tudományos felismerése.

Az Ausztrál Szövetségi Bíróság (Australian Federal Court, AFC) által 2013. február 15-én hozott döntés azonban kimondja, hogy a Myriad szabadalma érvényes, mert olyan anyagra vonatkozik, amelyet a természetben előforduló DNS-ből különítettek el, és amely „mesterséges dologból” áll, ami az ausztrál szabadalmi törvény szerint a szabadalmazhatóság lényeges követelménye. Az anyag eredményesen alkalmazható női mellrák és petefészekrák ellen. A döntés megerősíti a jelenlegi ausztrál álláspontot, amely szerint az elkülönített genetikai anyag szabadalmazható.

„Kétségtelen, hogy a természetben előforduló DNS- és RNS-nukleinsavak nem képezhetik érvényes szabadalom tárgyát. A vitatott igénypontok azonban nem vonatkoznak természetben előforduló DNS-re és RNS-re, hanem az emberi test sejtjeiből elkülönített DNS-re és RNS-re, amelyet megtisztítottak a velük társult egyéb biológiai anyagoktól” – mondta John Nicholas bírósági elnök.

Ezen a területen a korábbi utolsó döntést az Ausztrál Szabadalmi Hivatal hozta a *Kirin-Amgen Inc. v. Board of Regents of University of Washington*-ügyben, megállapítva, hogy egy elkülönített gén szabadalmazható tárgy lehet, amely „nem csupán kémiai furcsaság vagy

csupán felfedezés”, és ezért képes kielégíteni az amerikai szabadalmi törvény szerinti „gyártási mód”-nak (manner of manufacture) megfelelő követelményt. [Az amerikai Szövetségi Fellebbezési Bíróság (CAFC) 2012-ben hozott döntést a fentebb megjelölt gén szabadalmazhatósága mellett.]

Az új döntésben az Ausztrál Szövetségi Bíróság megállapította továbbá, hogy egy gén elkülönítése egyenértékű egy új vegyületosztály felfedezésével, és analógia alapján feljogosítja a szabadalmast, hogy a génekre széles körű oltalmat kapjon.

Döntése nem változtatja meg az ausztrál szabadalmi törvényt, hanem megerősíti a szabadalmi hivatal gyakorlatát, amely szerint az elkülönített DNS- és RNS-szekvenciák szabadalmazhatók, tekintet nélkül arra a fajra, amelyből a biológiai anyag származik.

Döntését valószínűleg nem fellebbezik meg, mert a Cancer Voices a 2012. évi tárgyalás után kilépett az ügyből, és így felperesként csak D'Arcy maradt. A Myriad költségeit a Cancer Voices-nak és D'Arcynak kell kifizetnie, ami nyilván elveszi utóbbinak a kedvét a fellebbezéstől.

B) Az alábbi ügy azt példázza, hogy védjegyek megtévesztően hasonlóak lehetnek a megtévesztés tényleges szándéka nélkül.

Az Ausztrál Szövetségi Bíróság 2012. december 21-én döntést hozott az *SMA Solar Technology AG (SMA) v. Beyond Building Systems Pty Ltd (BBS)*-ügyben, megállapítva, hogy megalapozott a SOLAR BOY védjeggyel rendelkező SMA és annak ausztrál leányvállalata által benyújtott bitorlási kereset a BBS és az *Ipevo*, annak licencvevője ellen a SUNNY ROO védjegy használata miatt napenergia-átalakítókon.

Az SMA jelentős hírnévre tett szert a SUNNY BOY védjegyű napenergia-átalakítókkal, és 80-85%-ban piacvezető volt, mielőtt a kereslet meghaladta a kínálatot, ami a versenytársak számára nyújtott lehetőségeket. A BBS-en kívül, amely korábban SUNNY BOY és egyéb védjegyű átalakítókat árusított, piacra lépett egy vállalat a SUNNY ROO és a SUNNY ROO PRODUCTS védjeggyel, amelyekre és két logóra használati engedélyt kapott az Ipevótól. Itt megjegyezzük, hogy a BBS-nek és az Ipevónak közös igazgatója volt.

Az SMO azt állította a bíróságon, hogy a SUNNY ROO védjegyek engedélyes használata bitorolta az ő lajstromozott védjegyét, és ez a fogyasztóvédelmi törvényekbe ütközött, amelyek tiltják a félrevezető vagy megtévesztő viselkedést.

A BBS felszámolás alatt állt, ezért a perben alperesként az Ipevo szerepelt, amely az SMA szerint közvetett bitorló volt, és tudatosan vett részt a fogyasztók megtévesztésében.

A SUNNY ROO védjegyet a BBS márkamenedzsere fejlesztette ki, hogy visszafogott, kellemes módon utaljon a napra és a „Sunny” hétköznapi keresztnévre. A cég azonban a SUNNY ROO márka elfogadásakor tudatában volt annak, hogy a védjegy kifejlesztőjének nem volt szándéka feladni a SUNNY BOY védjegyet.

A bírói döntést jelentős mértékben befolyásolta az a tény, hogy a BBS ismerte a piacot, és a „Sunny” szónak a „roo” szó elé való helyezése alkalmas volt arra, hogy kapcsolatra utaljon az SMA SUNNY BOY védjegyével. Előre látható volt, hogy elkerülhetetlen lesz az összetét-

vesztés, sőt a tényleges összetévesztés is bizonyítható volt. A lehetséges többszörös jelentés ellenére a „sunny” szó másodlagos jelentésre tett szert az SMA termékeivel kapcsolatban. Ezért az SMA „passing off” elkövetésével is vádolta a BBS-t.

A fenti megállapítások alapján a BBS a kereskedelemben félrevezető vagy megtévesztő magatartást is tanúsított. Az Ipevo tudatosan részt vett a megtévesztésben, mert a védjegylicensz szerződés időpontjában a két vállalat közös igazgatójának tudnia kellett a megtévesztés valószínűségéről.

A lajstromozott SUNNY BOY védjegy törvénybe ütköző bitorlásával kapcsolatban megállapítható, hogy a BBS egyértelműen használta a SUNNY ROO védjegyeket márkaként (eredetjelvényként) a vevők felé, és azokat a lajstromozott árukra, vagyis a napenergia-átalakítókon használta. Így az a kérdés merült fel, hogy az általános hasonlóság mértéke meghaladta-e a megtévesztő hasonlóság szintjét.

Bár a SUNNY megjelölés egyértelműen társítható a napenergia-iparral, és bár az SMA nem tett szert kizárólagos jogra a „Sunny” szóval kapcsolatban, az Ausztrál Szövetségi Bíróság bírása azon a véleményen volt, hogy a SUNNY ROO védjegy valószínűleg félrevezető vagy zavart okoz. Úgy tűnik, hogy a döntő pont az volt, hogy a BBS árusította mind az SMA SUNNY BOY védjegyjű, mind saját SUNNY ROO védjegyjű napenergia-átalakítóit, és ez valóban zavart okozott. A két SUNNY ROO logó is megtévesztően hasonló volt.

A SUNNY ROO védjegyek használata rokon berendezések szolgáltatói által elég közel állt a lajstromozott árukhoz, de nem volt szó törvény szerinti bitorlásról, amikor szolárpaneleken vagy egyéb alkatrészekben használták őket, mert ezek az áruk – bár rokon jellegűek – nem voltak elég közel állónak tekinthetők. A bíró főleg arra a tényre támaszkodott, hogy az áruk nem voltak egymással helyettesíthetők, és használatuk egymással kapcsolatban nem volt elegendő.

Az Ausztrál Szövetségi Bíróság mind a BBS (felszámolás alatt), mind az Ipevo ellen hozott döntést, de a bíró nem akart hibás döntést hozni a BBS-szel szemben olyan ügyek miatt, amelyekben az Ipevo nem volt vétkes.

Belorusszia

A belorusz védjegy törvény legújabb módosításai 2013. január 15-én léptek hatályba. A főbb módosítások két területet érintenek:

i) Az első módosítás, amelyet a belorusz védjegy törvény 13. cikke tartalmaz, a védjegy jog nemzeti kimerülési rendszerét regionális rendszerrel helyettesíti. Ezt a módosítást a Belorusszia, Kazahsztán és Oroszország által létrehozott vámunió figyelembevételével hozták létre. A belorusz védjegy törvény módosított 20.5 cikke szerint a védjegy használata a védjegy tulajdonos által vagy az ő hozzájárulásával az egyezményt aláíró tagországok területén forgalomba hozott áruk vonatkozásában nem tekinthető a kizárólagos védjegy tulajdonos jogai bitorlásának. Más szavakkal, 2013. január 15-étől kezdve a védjegy tulajdonosok nem

állíthatják le áruk importját Belorussziába Kazahsztánból és Oroszországból, és/vagy nem gátolhatják meg védjegyeik bármilyen más felhasználását Belorussziában olyan áruk vonatkozásában, amelyeket Belorussziában, Kazahsztánban vagy Oroszországban hozott forgalomba a védjegytulajdonos vagy hoztak forgalomba az ő hozzájárulásával.

ii) A másik fontos változást a belorusz védjegytvény 24. cikke tartalmazza. Eszerint a Belorusszia területén érvényes védjegyjogokkal kapcsolatos licencszerződések, védjegyátruházási szerződések vagy védjegyjelző-szerződések csak akkor érvényesek, ha azokat bejegyeztették a Belorusz Szabadalmi és Védjegyhivatalnál. A védjegytvény módosítása előtt nem volt kötelező az ilyen megállapodások bejegyeztetése.

Brazília

A) A Brazil Szabadalmi és Védjegyhivatal a 291/2012 számú hivatalos határozat 12–16. cikkébe beépítette a PCT 49.6 szabályát. Ennek alapján az a külföldi bejelentő, aki elmulasztotta 30 hónapon belül megkezdeni a brazíliai nemzeti szakaszt, a PCT 49.6 szabálya alapján a mulasztás okának megszűntétől számított két hónapon belül vagy a 30 hónapos határidőt követő 12 hónapon belül jogosult mulasztását pótolni, ha igazolni tudja, hogy mulasztása nem volt szándékos.

B) A brazil *Gradiente* vállalat a Brazil Szabadalmi és Védjegyhivatalnál 2000-ben kérelmezte a G GRADIENTE IPHONE védjegy lajstromozását a 9. áruosztályban. A hivatal 2013. február 13-án publikálta az amerikai egyesült államokbeli Apple cég IPHONE szót tartalmazó védjegybejelentésének elutasítását a 9. áruosztályban. Erre az Apple azzal reagált, hogy a G GRADIENTE IPHONE védjegy megsemmisítését kérte a hivataltól.

A brazil védjegytvény 126. cikke kimondottan elismeri a jól ismert védjegyeket még akkor is, ha azokra korábban nem kértek védjegyoltalmat, vagy azokat nem lajstromoztatták Brazíliában. A vizsgált esetben azonban az Apple széles körű, de nem lajstromozott jogait hatásosan gátolta a *Gradiente* korábban lajstromozott védjegye.

Az a kérdés, hogy kit illet meg jogosan az IPHONE védjegy, a Brazil Szabadalmi és Védjegyhivatal döntésétől függ, de az sincs kizárva, hogy a felek megegyeznek.

Dánia

A) A *Kraft Foods* (Kraft) tulajdonosa többek között két védjegynek Dániában a SMIL megjelölésre: egyrészt szóvédjegyként a 30. áruosztályban VR 1991 00002 számmal és 1991. január 4-i lajstromozási nappal, másrészt ábrás védjegyként a 30. áruosztályban csokoládéra, bonbonokra és édességekre VR 2007 03355 számmal.

2001. május 18-án *Franklin Loufrani*, a The Smiley Company SPRK tulajdonosa kérelmet nyújtott be a SMILEY szóvédjegy lajstromozása iránt az 5., 9., 18., 24., 25., 29., 30–33., 41. és 42. áruosztályban számos árura és szolgáltatásra.

A Dán Szabadalmi és Védjegy hivatal arról tájékoztatta a Loufranit, hogy a lajstromoztatni kívánt SMILEY védjegy sérti a Kraft VR 1991 00002 számú lajstromozását. A Loufrani kérte a Kraft lajstromozásának adminisztratív törlését arra hivatkozva, hogy ezt a védjegyet 5 évnél hosszabb időn át nem használták. A kérelemnek a hivatal eleget tett, és a védjegyet a 30. áruosztályban az összes árura törölte, kivéve a „kis csokoládédarabok karamellatöltettel” megjelölésű árut. Ezt a döntést 2005. december 22-én fenntartotta a Fellebbezési Tanács és 2007. március 9-i döntésével a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság is.

A hivatal 2007. november 6-i döntésével megtagadta a SMILEY védjegy lajstromozását édességekre és sütemények ehető díszítésére, mert úgy találta, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy megtévesztően hasonlít a VR 1991 00002 számú SMIL védjegyhez, amelyet karamellatöltetű kis csokoládédarabokra lajstromoztak.

A Fellebbezési Tanács 2008. augusztus 22-én hatálytalanította ezt a döntést, és engedélyezte a kérelmezett lajstromozást. Így a SMILEY védjegyet 2008. szeptember 17-én lajstromozták.

A Kraft 2008. november 17-én felszólalt a SMILEY védjegy ellen, és azt állította, hogy az megtévesztően hasonlít a VR 1991 00002 számú SMIL védjegyhez. A Dán Szabadalmi és Védjegy hivatal figyelmen kívül hagyta ezt a felszólalást arra hivatkozva, hogy a felszólaló nem bizonyította a SMIL védjegy jól megalapozott és ismert voltát. Megállapította továbbá, hogy a SMILEY és a SMIL védjegy nem hasonlít egymásra, mert a SMIL szóvédjegy mérsékelt megkülönböztető jelleggel rendelkezik, és ezért csupán korlátozott oltalmat élvezhet. Vizuális hasonlóságok és különbségek is vannak a két védjegy között, míg hangzásilag erős közöttük a különbség, és ilyen vonatkozásban a dán és az angol kiejtés közötti eltérést is figyelembe kell venni.

A hivatal döntését a Fellebbezési Tanács 2011. május 11-én megerősítette.

A Kraft az ügyet a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság elé vitte, és megkísérelte alátámasztani azt az állítását, hogy védjegye Dániában jól meg van alapozva.

A Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság nem találta elfogadhatónak ezt az állítást, mert nem látta kellően bizonyítottnak, hogy a SMIL védjegyet jól ismertnek lehetne tekinteni. Azzal érvelt, hogy a SMIL és a SMILEY védjegyet angolul és dánul eltérően ejtik. Ennek a különbségnek jelentősége van a kereskedelemben, mert a dán népesség jelentős része ismeri az angol nyelvet. Ezért az átlagos fogyasztó a hangzási benyomást venné alapul, bár a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság azt is megállapította, hogy a védjegyek vizuálisan hasonlók, mert mindkét szó négy azonos betűt (s, m, i, l) tartalmaz, ami megtévesztéshez vezethet.

A fentiek alapján, különös tekintettel a hangzási különbségekre, a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság megállapította, hogy nem áll fenn az összetévesztés valószínűsége a két védjegy között, bár a vizuális hasonlóság jelentős lehet olyan áruk esetében, amelyeknél a vásárló a védjegyet vizuálisan szemléli, és elrendelte, hogy a Kraft fizessen 30 000 Dkr költségtérítést.

B) A Gucci és a Bottega Veneta International SARL (Veneta) abban a hitben, hogy a dán Nielsen divatárus által forgalmazott áruk hamisítottak voltak, feljelentést tett a bíróságon. Ennek alapján foglalási jogot kaptak, és lefoglaltattak pénztárcákat, csatos öveket, férficipőket, gumicsizmákat, kesztyűket és kiegészítőket. A Gucci ezután a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróságon megerősítő pert indított, és igényét kiterjesztette számos olyan termékre is, amely nem volt lefoglalva. Minthogy a Nielsen az áruk egy részét GUSACCI védjeggyel forgalmazta, a Gucci azt is állította, hogy ez a megjelölés sértette az ő GUCCI védjegyét; ezért 550 000 Dkr (közelítőleg 74 000 EUR) kártérítést követelt.

A Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság 2012. augusztusi döntése megállapította, hogy a Nielsen által forgalmazott egyes kiegészítőtípusok sértették a Veneta jogait, és ezért elrendelte, hogy a Nielsen fizessen 30 000 Dkr (közelítőleg 4000 EUR) kártérítést. A Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság úgy találta, hogy egy cipőminta is az összetévesztés veszélyével járhat, és ezért a Nielsent 1000 Dkr (közelítőleg 130 EUR) kártérítés fizetésére kötelezte, a Gucci által állított bitorlások legtöbbjét azonban elutasította, és ezekben a Nielsen javára döntött. A GUSACCI megjelölés GUCCI védjegyet sértő használatával kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy ez három szótagból és nyolc betűből, míg a GUCCI védjegy két szótagból és öt betűből áll. A GUSACCI megjelölés első két és három utolsó betűje a két szóban megegyezik ugyan, azonban a két szónak eltérő a kiejtési ritmusa, és vizuálisan is különböznek. Ennek alapján a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság megállapította, hogy a GUSACCI megjelölés sem a védjegy törvény, sem a piaci gyakorlat szerint nem sérti a Gucci jogait. Végül a bíróság megállapította, hogy az egyes termékek kiértékelése alapján sem állapítható meg, hogy egy átlagosan tájékozott fogyasztó jogosan feltételezhetné, hogy kapcsolat van a Gucci és a Nielsen által forgalmazott áruk között.

A bíróság elrendelte, hogy a Veneta és a Gucci fizessen külön-külön 140 271 Dkr-t (közelítőleg 19 000 EUR) dokumentumokért, fordításért és a tolmácsolásért. A bíróság elrendelte továbbá, hogy a Veneta fizessen 10 000 Dkr (közelítőleg 1350 EUR) kártérítést a Nielsennek. A Guccinak 200 000 Dkr (közelítőleg 27 000 EUR) kártérítést kellett fizetnie a Nielsen számára, és emellett 100 000 Dkr-t (közelítőleg 13 500 EUR) bírósági költségekért.

A Nielsennek összesen 31 000 Dkr-t (közelítőleg 4130 EUR), míg a Venetának és a Guccinak 455 371 Dkr-t (közelítőleg 60 850 EUR) kellett fizetnie.

Így tehát a Gucci és a Veneta alaposan ráfizetett arra, hogy a Nielsent hamisított áruk forgalmazásával gyanúsította.

Az ügy a Legfelsőbb Bíróságon folytatódott.

Annak 2013. januári döntése megerősítette, hogy a Nielsen a Veneta táskáinak utánzásával megsértette a kereskedelmi törvényt, mert táskái a Veneta táskáinak szolgai utánzását képezték. Ezért 30 000 Dkr-ról 75 000 Dkr-ra növelte a Veneta számára fizetendő kártérítést.

A cipőmintával kapcsolatban nem állapított ugyan meg védjegysértést, csupán a Gucci hírnevének a Nielsen által történő szándékos kihasználását. Ezért a Nielsennek 5000 Dkr-t

kellett fizetnie a Gucci számára. Hasonló okok miatt kesztyűk vonatkozásában a Nielsennek 15 000 Dkr-t kellett fizetnie a Guccinak.

A Legfelsőbb Bíróság a Gucci által kártérítésként fizetendő 200 000 Dkr-t 150 000 Dk-re csökkentette, és ugyancsak csökkentette a Gucci és a Veneta által fizetendő 140 271 Dkr-t 75 647 Dkr-re.

Döntése tehát a Guccinak és a Venetának kedvezett.

Dél-Korea

A Dél-Koreai Legfelsőbb Bíróság 2012 októberében egy védjegy-megsemmisítési ügyben olyan döntést hozott, amelyben elismerte egy védjegy híres státuszát egy külföldi államban, lényegileg nem pénzügyi adatok alapján.

A Dél-Koreában hasonló pereket indító külföldi vállalatok tisztában vannak azzal, hogy rendes körülmények között egy védjegy hírnevére alapozott perben majdnem lehetetlen sikeres eredményt elérni, ha ezt a hírnevet nem bizonyítják jelentős eladási számokkal, hirdetési adatokkal és nagy volumenű piaci részesedéssel, tárgyilagos dokumentumokban részletezve.

A most vizsgált ügyben a *MainOne Co., Ltd.* (MainOne) Dél-Koreában kérelmezte a KITSON védjegy lajstromozását. Ez a védjegy megegyezik az *A-List, Inc.* (A-List) által az Egyesült Államok nyugati partján üzemeltetett divatbutik kereskedelmi nevével, amely 2006 óta széles körben ismert az Egyesült Államokban az A-List védjegyeként, és amelyet Dél-Koreában is lajstromoztak.

Amikor az A-List tudomást szerzett erről a lajstromozásról, megsemmisítési keresetet nyújtott be ellene. A Koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal elismerte a KITSON védjegy egyesült államokbeli hírnevét, és olyan döntést hozott, amellyel érvénytelenítette a MainOne lajstromozását.

A MainOne a Szabadalmi Tanácshoz nyújtott be fellebbezést, amely a jól megalapozott joggyakorlat alapján arra a következtetésre jutott, hogy a KITSON védjegy egyesült államokbeli hírnevét nem bizonyították, mert nem nyújtottak be olyan dokumentumokat, amelyek a KITSON védjegy megfelelő piaci részesedését és hirdetési kiadásait igazolnák.

Ezt a döntést megváltoztatta a Legfelsőbb Bíróság, amely megállapította, hogy bár az A-List csupán eladási számokat közölt piacmegosztási adatok és hirdetési kiadások nélkül, a benyújtott anyag alapján nyilvánvaló a bíróság számára, hogy a KITSON védjegyet 2000 óta használták a Los Angeles-i híres bevásárlóutca, a Rodeo Drive egy divatüzletében ruházati cikkek, cipők, táskák, kalapok és hasonló eladásakor. A bíróság továbbá számos népszerű újságot, magazint és televíziós felvételt kapott 2005-ből és 2006-ból, amelyek azt bizonyították, hogy a KITSON védjegy hollywoodi sztárok kedvenc márkája volt, és ezáltal az Egyesült Államok hírességei körében is általános ismertséggel és hírnévvel rendelkezett.

Egyesült Arab Emírségek

Az Egyesült Arab Emírségek Védjegy hivatala 2012. január 1-jén az Áruk és Szolgáltatások Nizzai Nemzetközi Osztályozásának 9. kiadásáról áttért a 10. kiadás alkalmazására. A védjegy hivatal azonban nem fogad el védjegybejelentést a 32. áruosztály alkoholos italaira és a 33. áruosztályba tartozó árukra.

Egyesült Királyság

A) Az Egyesült Királyság kormánya bejelentette, hogy a szabadalmi törvénybe olyan változtatást kívánnak bevezetni, amely lehetővé fogja tenni gyógyszerek kipróbálását mások szabadalmainak bitorlása nélkül.

A változtatás olyan konzultációk eredménye, amelyeket az Egyesült Királyság Szellemtulajdon-védelmi Hivatala (UK Intellectual Property Office, UKIPO) az elmúlt év végén folytatott le élettudományok képviselőivel, akiket meghívtak, hogy mondjanak véleményt a javasolt módosításról.

A konzultáció összegzése szerint a törvény változtatási javaslatát a túlnyomó többség támogatta.

A törvény megváltoztatása után a gyógyszerfejlesztő vállalatok az új, innovatív gyógyszereket attól függetlenül próbálhatják ki, hogy melyik országban kívánnak hivatalos forgalmazási engedélyt kapni. Ez minden olyan helyzetre vonatkozik, amelyben egy másik vállalat szabadalmát be kell vonni a kutatásba.

A változtatástól azt várják, hogy az Egyesült Királyság vonzóbb hellyé válik innovatív klinikai és gyakorlati kipróbálások számára.

Lord Younger, a szellemtulajdon-jogok minisztere kijelentette: „A kormány nagyon szeretne támogató környezetet létrehozni az Egyesült Királyságban a gyógyszerkutatás és -fejlesztés számára. Az ipar segítése abban, hogy a lehető leghamarabb a piacra vihessék termékeiket, a betegek, az ipar és a gazdaság számára is hasznos lesz”, majd hozzáfűzte, hogy a változtatás csökkenteni fogja a költségeket és a szabadalombitorlással kapcsolatos jogbizonytalanságot. „A kutatási kivétel elfogadása által az Egyesült Királyság kormánya az angol szabadalmi törvényt összhangba fogja hozni egyéb európai országok, elsősorban Németország szabadalmi törvényével.”

Az angol szabadalmi törvény változása a javaslat szerint 2013. október 1-jén lép hatályba.

B) Az Egyesült Királyság Legfelsőbb Bírósága 2013. március 13-án ítéletet hozott a *Schütz v. Werit*-ügyben, megállapítva, hogy egy szabadalmazott tárgy egy részének a pótlása nem jelent szükségszerűen gyártást, vagyis nem minősül szükségszerűen bitorlásnak.

A *Schütz* a kizárólagos használati engedélyese olyan szabadalmaknak, amelyek folyadékok szállítására használt nagyméretű konténerekre vonatkoznak, és raklap tetejére szerelt fémkalitikában elhelyezett üvegpalackból állnak.

A Schütz 2008-ban bitorlásért beperelte a Weritet azzal érvelve, hogy cserepalackok előállítására és azoknak egy helyreállító társaság számára való eladása az ő tartályszabadalmainak a bitorlását jelenti.

A Schütz keresetét 2010-ben elutasította a Felsőbíróság (High Court, HC) Floyd bírása, aki úgy döntött, hogy a Schütz belső tartályainak a pótlása egy Werit-féle palackkal nem jelenti a szabadalmazott termék gyártását.

Ezt a döntést 2011-ben hatályon kívül helyezte a Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal, CA), amely megállapította, hogy a Werit bitorlást követett el.

Ezután a Legfelsőbb Bíróság publikált ítélete egyhangúan megállapította, hogy egy termék helyreállítása gyakran egy vagy több alkatrész pótlását jelenti, és ezt nem kell egy új cikk gyártásának tekinteni.

„Egy hajón vagy egy motorcsónakon végzett munkák, amelyek fontos alkatrészek eltávolítását és pótlását jelentik, lényegesek lehetnek fizikai méretük, szerkezeti jelentőségük és pénzügyi vonatkozásaik révén, anélkül, hogy a hajó vagy a motorcsónak gyártását jelentenék” – mondta az elnöklő Lord Neuberger bírósági elnök, majd hozzátette, hogy számos tényezőtől függ, hogy a javítási munkák mikor jelentenek gyártást.

A Werit-esetben a bíróságnak arra kellett következtetnie, hogy a Schütz-féle tartályok palackjai a szabadalmazott termékeknek csupán pótalkatrészeiként tekinthetők, mert rövidebb a várható élettartamuk, mint azoké a fémkalitkáké, amelyekben el vannak helyezve, és nincs kapcsolatuk az igényelt találmányi gondolattal.

Minthogy a helyreállító Delta vállalat a Werit által gyártott palackok pótlásán túl nem végez további munkát, a bíróság szerint ez nem jelenti a szabadalmazott termék gyártását.

Egységes Szabadalmi Bíróság

2012. december 17-én két európai uniós rendeletet publikáltak. Az egyik létrehozta az egységes hatályú európai szabadalmat, míg a másik az egységes szabadalom számára a fordítási megállapodásokat ismerteti. Ezt a két rendeletet az Európai Unió Megerősített Együttműködési Rendelkezései alapján alkották meg. Egységes szabadalmat az Európai Unió 27 tagországa közül 25-ben engedélyeznek, mert Olaszország és Spanyolország kifogást emelt az Európai Tanács azon döntése ellen, amely az Európai Unió 27 tagállama közül 25-öt felhatalmazott „megjavított együttműködésre”.

Ugyanakkor elfogadták az Egységes Szabadalmi Bíróságot (ESZB) létrehozó egyezménytervezetet, amelyet 2013. január 11-én publikáltak. Az egyezményt hivatalosan 2013. február 19-én Brüsszelben ünnepélyes keretek között az Európai Unió 27 tagországa közül 24 írta alá. Meglepetésre Olaszország is az aláírók közé tartozik, jóllehet korábban kifogásolta az egységes szabadalmat és az Egységes Szabadalmi Bíróságot. 2013. március 5-én Bulgária is aláírta az egyezményt. Lengyelország aláírásának időpontja még bizonytalan, míg Spanyolország az egyezmény alapjait kifogásolja.

Az európai szabadalom engedélyezési eljárása nem változik, ennek megfelelően megadása előtt az igénypontokról a szokásos módon német és francia fordítást kell benyújtani.

Az egységes szabadalom elnyeréséhez az európai szabadalmi csomag hatálybalépésétől számított legalább hét év alatt a szabadalmasnak az engedélyezés időpontjától számított egy hónapon belül saját költségén be kell nyújtania az ESZH-nál az egységes hatályra vonatkozó kérelemmel együtt az angol nyelvű szabadalom teljes szövegének fordítását az Európai Unió egy másik hivatalos nyelvén, vagy, ha a szabadalom szövege német vagy francia, a szabadalom angol fordítását.

A 25 aláíró ország az egyezmény aláírásakor megállapodott egy Előkészítő Bizottság (Preparatory Committee) felállításában. Ezt a bizottságot megszervezték, és a bizottság első ülését 2013. március 26-án Brüsszelben tartották, ahol elnöknek a holland Paul van Beukeringet és alelnöknek a svéd Alexander Ramsay-t választották. Kijelölték a fő területek (jogi szerkezet; pénzügyi szempontok; információs technológia; szolgáltatások; humán erőforrások és oktatás) koordinátorait. Megállapodtak abban, hogy az eljárási szabályok (Rules of Procedure) kidolgozására helyezik a hangsúlyt.

Az európai szabadalmak jelenlegi felszólalási eljárása marad érvényben az olyan európai szabadalmak számára is, amelyeket egységes szabadalomként lajstromoztak.

Eltekintve az ESZH előtt folytatott felszólalási eljárásokról, az engedélyezés utáni valamennyi vitás ügy, például a bitorlás és az egységes szabadalmak érvényessége az új Egységes Szabadalmi Bíróság hatáskörébe tartozik.

Az Egységes Szabadalmi Bíróságnak lesz Elsőfokú Bírósága (EB, Court of First Instance) több székhellyel és egy Fellebbezési Bírósága (FB, Court of Appeal).

Az egyezmény szerint az Egységes Szabadalmi Bíróság működése 2014. január 1-jén indul meg, vagy – ha ez később következik be – a negyedik hónap kezdetén azt követően, hogy 13 európai uniós állam – közöttük kötelezően az Egyesült Királyság, Franciaország és Németország – ratifikálta az egyezményt. Jelenleg valószínűtlennek tűnik, hogy a nevezett három ország 2014 vége előtt ratifikálja az egyezményt, és így az Egységes Szabadalmi Bíróság nagy valószínűséggel csak 2015-ben fogja megkezdeni működését.

Az Egységes Szabadalmi Bíróságnak kezdettől fogva kizárólagos hatásköre lesz az egységes szabadalmakkal kapcsolatban. Egy egységes szabadalom viszont csak olyan európai uniós államokra vonatkozhat, amelyek ratifikálták az egyezményt, és csatlakoztak ahhoz.

Az Egységes Szabadalmi Bíróság Elsőfokú Bíróságának Központi Divíziója Párizsban fő székhellyel, valamint Münchenben és Londonban szekciókkal rendelkezik. Az Elsőfokú Bíróságnak helyi divíziói lehetnek azokban az európai uniós országokban, amelyek lényeges számú peres ügynek néznek elébe, köztük bitorlási ügyeknek olyan ügyfelekkel, akik az illető ország területén laknak vagy ott végeznek üzleti tevékenységet. Ehelyett európai uniós országok összefoghatnak ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság regionális divízióit alakítsák ki. A Fellebbezési Bíróság székhelye Luxembourgban lesz.

A megvonási ügyeket és a nemleges megállapítási kereseteket a Központi Divízió előtt kell lefolytatni, hacsak nem folyik már eljárás a felek között a szabadalomra vonatkozóan egy helyi vagy regionális divízió előtt.

Az ilyen ügyeket a párizsi Központi Divíziónál vagy a müncheni vagy londoni szekciónál kell elindítani.

Minden egyéb ügyet, ideértve elsősorban a bitorlást, a terület azon helyi (vagy regionális) divíziójánál kell elindítani, ahol

a) a bitorlás állítólag megtörtént vagy megtörténhet, vagy

b) ahol az alperesnek lakóhelye vagy fő üzleti székhelye van, vagy

c) ha az alperesnek nincs lakóhelye vagy fő üzleti székhelye egy ESZB-államban, annál a helyi vagy regionális divíziónál, ahol az alperesnek üzleti székhelye van.

Az eljárások nyelve a divízió gazdaállamának hivatalos nyelve lesz, vagyis német a német helyi divíziónál, angol az egyesült királyságbeli helyi divíziónál stb. Egy gazdaállam (vagy régió) azonban helyi vagy regionális divíziójának nyelveként megjelölheti az ESZH egyik (vagy több) nyelvét, vagyis az angol, a francia vagy a német nyelvet.

A Központi Divízió nyelve mindig megegyezik a szabadalom nyelvével.

Az ESZB bírait egy (központi) tanácsadó bizottság jelöli ki, amely a legmagasabb fokú elismert szakértelemmel rendelkező gyakorló szabadalmi bírókból és gyakorló szakemberekből áll. A bírók lehetnek jogilag és műszakilag képzett szakemberek, és egyesek lehetnek részmunkaidősök. A jogilag képzetteknek egy ESZB-országban bírói kinevezéshez szükséges képzettséggel kell rendelkezniük. A műszakilag felső fokon képzett bírónak bizonyított tudással kell rendelkeznie a polgári jogban és a szabadalmi pereskedési eljárásban.

Az Elsőfokú Bíróság helyi vagy regionális divízióiban a bírók három jogilag képzett bíróból álló tanácsban ítéleznek, néha egy műszakilag képzett negyedik bíróval együtt.

A helyi divíziókban a jogilag képzett bírók közül kettő a gazdaállamból származhat, ha ott az egyezmény hatálybalépése előtti három évben 50 vagy annál több szabadalmi peres ügyben folyt eljárás, azonban csak egy bíró származhat a gazdaországból, ha ott az ilyen ügyek száma 50-nél kevesebb volt. A másik vagy többi jogilag képzett bírót és a műszakilag képzett negyedik bírót egy központi bírócsoporthoz (Central Pool of Judges) delegálják.

A regionális divíziókban mindig két bíró ítélezik az illetékes régió államaiból, és egyet delegál a központi bírócsoporthoz.

Az Elsőfokú Bíróság Központi Divíziójában rendes körülmények között mindig két jogilag képzett bíró ítélezik különböző államokból, plusz egy műszakilag képzett bíró van delegálva a központi bírócsoporthoz.

A Fellebbezési Bíróság öt bíróból álló tanácsban ítélezik, akik közül három jogilag képzett bíró különböző államokból származik, és műszakilag képzett két bíró van delegálva a központi bírócsoporthoz.

Egy bírók képzésére szolgáló intézményt Budapesten kell felállítani.

Az Elsőfokú Bíróság döntése ellen csupán egyetlen fellebbezési fok van a Fellebbezési Bíróságnál.

A fellebbezés nyelve megegyezik az Elsőfokú Bíróság nyelvével.

Az Egységes Szabadalmi Bíróság még kidolgozatlan eljárási szabályai fogják meghatározni azt a felső határt, amelynél nem lehet magasabb az eljárások jogi költsége.

Etiópia

A 2006-ban elfogadott védjegy törvény végrehajtási utasítását 2012. december 24-én publikálták. Ennek alapján a már lajstromozott védjegyek tulajdonosainak 18 hónapon belül, vagyis 2014. június 24-ig új védjegybejelentést kell benyújtaniuk. Ezeket az új bejelentéseket nem fogják önműködően lajstromozni, hanem vizsgálni fogják feltétlen és viszonylagos lajstromozást kizáró okokra.

A korábbi rendszer szerint a védjegy tulajdonosnak engedélyt kellett kérnie az Etióp Szellemi Tulajdoni Hivataltól (ESZTH) ahhoz, hogy a helyi újságokban figyelmeztető közleményt (cautionary notice) publikáljon, és az engedély megadása után a figyelmeztető közleményt publikálták. Ezt követően az ESZTH kiadta a hivatalos számot és az oltalmi időt feltüntető védjegy-letétbehelyezési bizonylatot. Ez a rendszer megszűnik. A hivatalnál már benyújtott, de még nem lajstromozott figyelmeztető közlemények bejegyzésére irányuló kérelmek helyett új védjegybejelentéseket kell benyújtani.

A benyújtási követelmények változatlanok maradtak, és a hivatali illetékek sem változtak.

Az új védjegy törvény fontosabb vonásai:

- A grafikusán ábrázolható és megkülönböztető jellegű védjegyek lajstromozhatók.
- Az ESZTH által elfogadott védjegybejelentéseket felszólalás céljából publikálják a Szellemi Tulajdoni Közlönyben.
- A védjegyek oltalmi ideje 7 év, amely további 7-7 évre meghosszabbítható.
- Egy védjegybejelentés több osztályra is vonatkozhat.
- A szolgáltatási védjegyek lajstromozhatók.
- Egy lajstromozott védjegy törölhető, ha a törlési kereset benyújtását megelőző három éven belül nem vették gyakorlatba.

Európai Bíróság

A) Ha egy közösségi védjegyet a lajstromozás napjától számított öt éven belül az Európai Unióban nem vesznek tényleges gyakorlatba, az megvonhatóvá vagy részben megvonhatóvá válik. Emellett egy harmadik fél védjegye elleni felszólalási eljárásban nem lehet hivatkozni rá mint korábbi védjegyre. Ez a közösségi védjegyrendelet (Community Trademark Regulation, CTMR) 15(1) cikkéből következik.

Hosszú vita folyt arról, hogy egy közösségi védjegy használata egyetlen európai uniós tagállamban elegendő-e a lajstromozás fenntartására, ha a védjegyet használat hiánya miatt támadják meg. Bár a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH, Office for Harmonization

in the Internal Market) mindig azt az álláspontot képviselte, hogy egyetlen tagállamban való használatnak elegendőnek kell lennie (ez volt a közösségi védjegyrendszer létesítésének egyik legfőbb hivatkozási alapja), ezt a nézőpontot sokan kifogásolták, így a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal (BSZTH) is. Amikor az ONEL/OMEL-ügyben állásfoglalást kértek tőle, az Európai Bíróság (Court of Justice of the European Union, CJEU) nevében Sharpston főtanácsnok olyan véleményt adott, hogy egy közösségi védjegyre engedélyezett oltalom nem lehet megfelelő, ha azt csak nemzeti körben kívánják felhasználni; ezért a használat csupán egyetlen országban nem lehet szükségszerűen elegendő.

Az ONEL közösségi védjegy tulajdonosa felszólalt a BSZTH-nál a Benelux OMEL védjegy lajstromozása ellen. Az a felszólalást elutasította, mert az ONEL közösségi védjegy tulajdonosa nem tudta bizonyítani a védjegy használatát Hollandián kívül más országban is. A BSZTH azon a véleményen volt, hogy bár a tulajdonos bizonyította a védjegy tényleges használatát Hollandiában, ez nem képezett tényleges használatot az Európai Unión belül. A BSZTH véleménye szerint ugyanis a használat egyetlen tagországban definíciószerűen nem lehet elegendő tényleges használat megalapozásához egy közösségi védjegy fenntartása céljából.

A védjegytulajdonos a hivatal döntése ellen fellebbezett a Hági Fellebbezési Bíróságnál (HFB), amely ezt követően az alábbi négy kérdést intézte a CJEU-hoz:

1. Egy közösségi védjegy használata egyetlen országban mindig elegendő ahhoz, hogy a CTMR 15(1) cikke szempontjából tényleges használatnak minősüljön?
2. Ha a válasz nemleges, sohasem elegendő?
3. Ha sohasem elegendő, mire van szükség?
4. A megkívánt tényleges használat megítélését elvontan, az egyes tagországok területének határaitra való hivatkozás nélkül kell megállapítani?

A CJEU úgy döntött, hogy a tagországok területi határait figyelmen kívül kell hagyni annak megállapításakor, hogy egy védjegyet tényleges használatba vettek-e a Közösségben a CTMR 15(1) cikke értelmében.

A CJEU hangsúlyozta, hogy a használat területi érvénye nem külön feltétele a tényleges használatnak, hanem csupán egyike a tényleges használatot meghatározó tényezőknek. A CJEU döntése a továbbiakban megállapítja, hogy bár ésszerűen azt lehetne várni, hogy egy közösségi védjegyet természeténél fogva nagyobb területen (a Közösségen belül) kell használni, mint egy nemzeti védjegyet, ez nem definíciószerűen szükséges ahhoz, hogy a közösségi védjegy használatát el lehessen fogadni tényleges használatnak. A CJEU szerint ahol a közösségi védjegy áruinak vagy szolgáltatásainak piaca ténylegesen egyetlen tagállam területére van korlátozva, nem zárható ki, hogy a közösségi védjegy használata ezen a területen „bizonyos körülmények között” kielégíti a tényleges használat feltételét mind egy közösségi védjegy, mind egy nemzeti védjegy esetében. A piaci körülményeket azonban a nemzeti bíróságoknak kell meghatározniuk.

B) Egy német védjegybitorlási ügyben felmerült az a kérdés, hogy egy bitorlónak vélt lajstromozott német védjegyet valóban használtak-e. Ezt azért vitatták, mert a ténylegesen használt és a bitorlónak vélt védjegyhez legközelebbi védjegyváltozatot külön lajstromozták.

A konkrét kérdés az volt, hogy a PROTI védjegyet használnak lehet-e tekinteni a PROTIPLUS védjegy használata folytán, jóllehet ezt a védjegyet külön lajstromozták.

A német védjegy törvény 26(2) cikke szerint ilyen esetben a használt változat lajstromozása nem képez akadályt.

Az ügy a Szövetségi Legfelsőbb Bírósághoz (Bundesgerichtshof) került, amely az ügy eldöntése érdekében több kérdést intézett a CJEU-hoz.

A CJEU 2012. október 25-i döntésében megállapította, hogy egy lajstromozott védjegy tulajdonosa nincs kizárva abból a lehetőségből, hogy a védjegy használatának megállapítása céljából arra a tényre támaszkodhasson, hogy a védjegyet olyan formában használja, amely különbözik a lajstromozott formától, anélkül, hogy a két forma közötti különbségek megváltoztatnák ennek a védjegynek a megkülönböztető jellegét, még ha ez az eltérő forma önmagában lajstromozva van is védjegyként.

A CJEU döntése tehát egyértelműen megállapítja, hogy egy védjegy lajstromozott változatának használata a védjegy használatának minősíthető.

C) A CJEU megtagadta a lajstromozást a SEVEN FOR ALL MANKIND (hét az egész emberiség számára) közösségi védjegytől a 14. és 18. áruosztályban (ékszerek és táskák), helyt adva az azonos áruosztályokban lajstromozott SEVEN (hét) védjegyre alapozott felszólalásnak.

A CJEU megváltoztatta a BPHH Felszólalási Osztályának és fellebbezési tanácsának a döntését, amely megállapította, hogy „a betűkkel írt *hét* szám nagyon gyenge inherens megkülönböztetőképeséggel rendelkezik”, mert szerinte e szó jelenléte a lajstromoztatni kívánt védjegyben a védjegy egésze által keltett általános benyomásban nem jelentéktelen.

A CJEU ezért megállapította, hogy a „for all mankind” szavak nem elegendők ahhoz, hogy kizárják a fogalmi hasonlóságot a két védjegy között, és így a „seven” szó által keltett általános benyomás felülmúlja a lajstromoztatni kívánt védjegy többi eleme által keltettet. Ennek alapján a CJEU elfogadta a korábbi SEVEN védjegy lajstromozására alapozott felszólalást.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) 2013 januárjában bejelentette, hogy 2012-ben kerekén 258 000 szabadalmi bejelentést kapott, ami 2011-hez képest 5,7%-os növekedést és egyúttal új rekordot jelent. „Az európai szabadalmi bejelentések számának ez az új csúcsa

sorban már a harmadik, és azt mutatja, hogy mind az európai, mind az Európán kívüli országok továbbra is törekednek az oltalomszerzésre az ESZH-nál, és hogy Európa húzópiac marad az új technológiák számára” – mondta Benoît Battistelli, az ESZH elnöke, majd így folytatta: „Ez a növekedés része egy állandó, hosszú távú irányzatnak, és világos bizonyítéka annak, hogy az ipar bízik az európai szabadalmak értékében”.

Az elektronikai szektor dinamikus európai fejlődését tükrözi az ESZH-nál a legnagyobb bejelentők listája. A legelső tíz között négy európai, négy ázsiai és két amerikai vállalat található. Az első helyet azonban első ízben foglalja el az ázsiai Samsung, amelyet a Siemens és a BASF követ. Az első tíz között található még a Robert Bosch a 6. és az Ericsson a 9. helyen. Az első tíz között első ízben található a kínai ZTE cég, amely az előző évi 43. helyről tört fel a 10. helyre.

A továbbiakban az ESZH sajtóközleményének néhány megállapítását emeljük ki.

– 2012-ben az ESZH 65 700 engedélyezett szabadalmat publikált, ami a 2011. évi 62 115-höz viszonyítva 5,8%-os növekedésnek felel meg.

– A bejelentések 63%-a jött nem európai országokból (2011-ben: 62%), míg a 38 európai tagországból érkezett a bejelentések 37%-a (2011-ben: 38%).

– Az első öt helyezést 2012-ben is az alábbi országok foglalták el: Amerikai Egyesült Államok (24,7%), Japán (19,9%), Németország (13,4%), Kína (7,3%) és Dél-Korea (5,5%).

– Az ázsiai vállalatok továbbra is ösztönzik a bejelentések számának növekedését, amelyek több mint fele származik együttesen Japánból, Kínából és Dél-Koreából.

– Az Amerikai Egyesült Államok vállalatai új rekordot értek el 63 777 bejelentéssel, megerősítve vezető pozíciójukat.

– Európában az összesítésben harmadik helyen álló Németország után a 6. helyen Franciaország áll 4,6%-kal, majd öt a 7. helyen Svájc követi 3,2%-kal, a 8. helyen az Egyesült Királyság 2,6%-kal és a 9. helyen Hollandia 2,5%-kal.

– Abszolút értékben növekedett az összes említett európai országból érkezett bejelentések száma.

B) Az ESZH Gazdasági és Tudományos Tanácsadó Bizottsága (Economic and Scientific Advisory Board, ESAB) 2013. március 13-án javaslatokat publikált annak ellensúlyozására, hogy az európai szabadalmak minőségének romlása árt az európai szabadalmi rendszernek.

Az ESAB szerint az ESZH-nak a szabadalmak minőségének javítása céljából javításokat kell elvégeznie mind a szabadalmak engedélyezése előtt, mind azt követően. Az engedélyezés előtti szakaszban foglalkozni kell az elővizsgálati eljárás gyorsításával és minőségének javításával. Az ESZH-nak ösztönöznie kell a szabadalomtulajdonosokat arra, hogy világosabban osztályozzák a technika állásához tartozó publikációkat és azonosíthatóbbá tegyék találmányaikat. „Mérlegelni kell például nem szabadalom tárgyú központi szakirodalmi tárrak felállítását és nem szabadalom tárgyú irodalom kutatásának a lehetővé tételét.”

Az ESAB szerint egy szabadalom engedélyezése után javítani kell a felszólalási és az újbóli vizsgálati eljárás színvonalát a szabadalmak minőségének javítása érdekében. Az ESAB a pereskedési rendszert is hatékonyabbá és olcsóbbá kívánná tenni.

Német szakemberek egy csoportja azt állítja, hogy a javaslatok rossz logikán alapulnak és túl határozatlanok. „Az ESAB kifogásai nem találnak széles körű helyeslésre. Van egyáltalán bizonyíték arra, hogy a szabadalmak minősége romlik?” – kérdezték. „A minőséget nagyon nehéz mérni, és a minőségromlásra vonatkozó állítást bizonyítani kellene. Nem látjuk, hogy valójában mit ajánlanak. Például mi valamennyien olcsóbbá szeretnénk tenni a pereskedést, de ez nagyon nehéz dolog. A javaslatok nem tartalmaznak konkrét ajánlásokat, ezért kevésbé használhatónak látszanak.”

C) A Bővített Fellebbezési Tanács 2012. október 2-i döntése megerősíti egy műszaki fellebbezési tanácsnak azt az álláspontját, hogy nem köteles megtárgyalni a felekkel a technika állásának olyan értelmezését, amely eltér a felekétől.

A meghallgatásra vonatkozó jog szerint döntéseket csak olyan okokra vagy bizonyítékokra lehet alapozni, amelyekkel kapcsolatban a feleknek lehetőségük volt nyilatkozattételre.

A kérelem a műszaki fellebbezési tanács azon döntése ellen irányult, amely elutasította a fellebbezést, és ezáltal megerősítette a négy felszólalás elutasítását a Felszólalási Osztály által. A szabadalmat többek között a D3 dokumentum alapján támadták meg újdonsághiány és feltalálói tevékenység hiánya miatt.

A kérelem oka a kérelmező meghallgatásra vonatkozó jogának az alapvető megsértése volt, ami a fellebbezési eljárásban történt. A kérelmező szerint döntésében a műszaki fellebbezési tanács a D3 dokumentum olyan értelmezését fogadta el, amely nem felelt meg a felek által javasolt értelmezésnek, és amelyet a tanács sem közölt az írásbeli vagy szóbeli eljárásban. Ez a D3 dokumentum előre nem látott és előre nem látható olyan értelmezése volt, amely csupán a végső döntés kézhezvételekor vált ismertté. Ha a kérelmezőnek lehetőséget adtak volna arra, hogy nyilatkozzék a tanács értelmezésével kapcsolatban, megmagyarázta volna, hogy az miért volt műszakilag értelmetlen, nyelvi hibás, ellentétes a megtámadott szabadalom szövegösszefüggésével és kellően furcsa ahhoz, hogy semmiképpen se lehessen előre várni.

A Bővített Fellebbezési Tanács mint egyértelműen megengedhetlent utasította el a kérelmet, megjegyezve, hogy a kérelmező nem vitatta azt a tényt, hogy a D3 dokumentumot alapvetően megtárgyalták mind az írásbeli eljárásban, mind a szóbeli eljárásban, úgyhogy a meghallgatásra vonatkozó jogot ilyen vonatkozásban nem sértették meg. Utalt következetes joggyakorlatára, amely egyértelműen bizonyítja, hogy a felek nem jogosultak arra, hogy előzetesen megadják egy döntés okait a döntés meghozatala előtt. Ezt az elvet azután a Bővített Fellebbezési Tanács extrapolálta: ha az elv általában alkalmazható egy döntés okaira, hasonlóképpen alkalmazhatónak kell lennie az ilyen okok csupán egy részét képező techni-

ka állása egy szakaszának az értelmezésére is. Így nem lehet szó a meghallgatási jog megtagadásáról, ha a műszaki fellebbezési tanács, miután egy *inter partes* eljárásban az összes felet meghallgatta, saját következtetésre jutott, amelyet azután kinyilvánított írott döntésében.

A Bővített Fellebbezési Tanács döntése azt is megállapítja, hogy a teljes semlegesség követelménye egy *inter partes* eljárásban sérelmet szenvedne, ha egy tanács, miután kiadott egy nyilatkozatot, amely kinyilvánítja előzetes és nem kötelező véleményét, a szóbeli tárgyaláson a technika állásához tartozó és az említett szóbeli tárgyaláson részletesen megtárgyalt dokumentum egy részletének egy lehetséges eltérő értelmezéséről tájékoztatna egy felet, még ha ez az értelmezés különbözik is a felek által javasolttól. Ezért a kérelmező érvei nem voltak eredményesek, de elegendők voltak a Bővített Fellebbezési Tanács számára annak megállapításához, hogy az új megfontolások összefüggésben álltak a kérdéses eljárásban korábban felmerült vitával.

D) A T 870/07 ügyben a tanács a késve benyújtott főkérelem elfogadhatóságát vizsgálta; ezt a főkérelmet a szóbeli tárgyalás alatt nyújtották be. A vizsgálandó kérdés itt az volt, hogy meg lehetett-e állapítani, hogy az újdonságvizsgálat kiterjedt-e az enantiomerek alkalmazására.

A tanács megállapította, hogy az egyik alkalmazandó követelmény szerint azt kellett vizsgálni, hogy a megváltoztatott igénypont a szabadalmazhatóság vizsgálata szempontjából új helyzethez vezetett-e, úgyhogy a tanács nem volt abban a helyzetben, hogy ezt az eljárást indokolatlan elhúzódnak nélkül vizsgálja, ami viszont az eljárás gazdaságosságának elvébe ütközött volna.

A tanács megjegyezte, hogy az újdonságvizsgálati jelentést az igénypontok alapján a leírás megfelelő figyelembevételével mellett kell megszövegezni [Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 92. cikke]. A Vizsgálati Irányelvek (Richtlinien für die Prüfung, B-III, 3,5) a következőt mondja: „Amennyiben lehetséges és ésszerű, az újdonságkutatásnak alapvetően fel kell ölelnie azt a teljes tárgyat, amelyre az igénypontok irányulnak.”

Így a tanács nem látott okot arra, hogy kételkedjen abban, hogy az eredetileg igényelt enantiomerek sajátos alkalmazásának a kutatásánál a pótlólag igényelt tárgyat is figyelembe vették. A helyzet nem volt új abban az értelemben, hogy a tanács (nem teljes kutatás következtében) nem volt abban a helyzetben, hogy vizsgálja az igényelt tárgyat, és ezért a kérelmet befogadta az eljárásba.

E) A T 2377/08 ügyben a tanács azon a véleményen volt, hogy a fellebbezési illeték visszafizetése egyedül a megállapított eljárási hiba alapján az ESZE/1973 67. szabálya (ESZE/2000 103. szabály) szerint nem felel meg a méltányosság követelményének, mert a visszautasító döntés egyéb alternatív okokon is alapult, amelyek a felszólaló számára nem adtak okot lényeges eljárási hiba kifogásolására, és amelyek ellen a fellebbező félnek fellebbezést kellett volna benyújtania ahhoz, hogy elérje a döntés hatálytalanítását (hivatkozással a T 893/90, T 219/93, T 4/98 és T 978/04 döntésre).

F) A *T 1740/06* ügyben a tanács visszautasította a fellebbezési illeték visszafizetését a meghallgatásra vonatkozó jog megsértése alapján, mert az eljárási sérelem nem volt lényeges [ESZE/1973 67. szabály; ESZE/2000 103(1)a szabály]. A kérelmező kifogásolta, hogy a Vizsgálati Osztály meglepő módon döntött a bejelentésről anélkül, hogy számára alkalmat adott volna kérelmeinek pontosabb megszövegezésére vagy azon okokkal kapcsolatos nyilatkozattételre, amelyek alapján nem tekintette engedélyezhetőnek azt az igénypont-kombinációt, amelyet abban az időben formálisan nem javasolt, de kimondottan vitára bocsátott.

A tanács megjegyezte, hogy a meghallgatásra vonatkozó jog megsértése az igénypont-kombináció megtárgyalásával összefüggésben jogosan kifogásolható lehetett volna ugyan, azonban ezek az igénypontok nem képezték az elutasítás tárgyát. Ehelyett az elutasítás tárgyát kizárólag az akkori főkérelem igénypontjai képezték. A tanács szerint a fellebbező fél által leírt körülmények a Vizsgálati Osztály által olyan eljárásvezetést mutattak, amely jogosan váltott ki kritikát, még ha egy bejelentő kötelessége is a kérelmeket saját kezdeményezésből előterjeszteni. Itt azonban a döntő kérdés az volt, hogy a kifogásolt eljárási hibák milyen mértékben járultak hozzá a bejelentés elutasításához. Csakhogy az említett körülmények egyike alapján sem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a Vizsgálati Osztály helyes eljárásvezetés mellett más eredményhez juthatott volna, mint a bejelentés elutasítása. Ennek megfelelően azok a hibák, amelyek esetleg károsan befolyásolták a kérdéses eljárást, az ESZE/1973 67. szabálya értelmében nem képeztek lényeges eljárási hibát.

G) A *T 1411/7* ügyben a szabadalomtulajdonos kétségbe vonta a felszólalási eljárásban a felszólalás elfogadhatóságát, és részletesen kifejtette, hogy a felszólalást nem alapozták meg.

Döntésében a Felszólalási Osztály minden további ok megadása nélkül megállapította, hogy a felszólalás elfogadható. A műszaki fellebbezési tanács rámutatott, hogy a Felszólalási Osztály hibát követett el azzal, hogy elmulasztott bármilyen utalást tenni az ügy tényleges jogi körülményeire, továbbá azzal, hogy a logikus gondolatmenet teljes hiánya mind a feleket, mind a tanácsot tájékoztatlanul hagyta afelől, hogy milyen megfontolások vezették a Felszólalási Osztályt arra a következtetésre, hogy a felszólalást kellően megalapozottnak kellett tekinteni. Így a megtámadott döntés semmilyen indokolást nem tartalmazott az ESZE/1973 68(2) szabálya [az ESZE/2000 111(2) szabálya] szerint. A felszólalás elfogadhatóságát azonban még azt megelőzően kell megállapítani, hogy az ügy érdemében döntést hoznak; így elfogadhatatlanság esetén az ügy érdemében nem nyithatják meg az eljárást, és nem dönthetnek a vizsgált ügy szabadalmazhatósága kérdésében. Ezért ha ilyen körülmények között nem indokolják a döntést, az lényeges eljárási hibát képez.

H) A *T 138/08* ügyben a fellebbező (felszólaló) fél kifogásolta, hogy nem adtak számára elegendő időt ahhoz, hogy válaszolni tudjon a szabadalmasnak a felszólalás megválaszolásaként tett megjegyzéseire.

A tanácsnak azt a kérdést kellett tisztáznia, hogy két hónap és 21 nap elegendő volt-e egy ilyen állásfoglalás benyújtásához. A tanács megjegyezte, hogy a szabadalmas megjegyzéseit csupán tájékoztatás céljából továbbították, és a Felszólalási Osztály nem tett fel semmilyen érdemi kérdést közleményében. A felszólalóra volt bízva, hogy azzal kapcsolatban állást foglal-e vagy sem. Ha úgy dönt, hogy csendben marad, nem kellett volna semmit sem tennie; ha a válasz mellett dönt, elegendő lett volna egyszerűen azt kérni, hogy engedélyezzék számára az állásfoglaláshoz szükséges időt. A tanács szerint két hónap időtartam elegendő egy ilyen egyszerű cselekvéshez. Ezért az ESZE 103(1)a) szabálya szerint nem volt indokolt a fellebbezési illeték visszafizetése.

Európai Törvényszék

Az Európai Törvényszék (General Court of the EU, GCEU) 2013. január 23-án hozott döntése szerint az *AB InBev* (InBev) (korábban Anheuser-Busch) lajstromoztathatja BUD védjegyét az Európai Unióban. Ez a legutolsó döntés egy régóta tartó vitában, amelyet a cseh *Budějovický Budvar* (Budvar) versenytársal folytatott.

A Budvar fellebbezéseit amerikai versenytársának közösségi védjegylajstromozásai ellen elutasították, mert elmulasztotta „kellő mértékben” bizonyítani, hogy a „Bud” szót eredetmegjelölésként használta Franciaországban és Ausztriában.

A GCEU megállapította, hogy a Budvar a BPHH-nak nem nyújtott be kellő bizonyítékot annak igazolására, hogy 1996 júliusában az InBev négy bejelentése közül az elsőnek az időpontja előtt egy korábbi megjelölést használt „helyi jelentőségűnél komolyabb kereskedelemben”.

Bár a Budvar benyújtott a BPHH-nál olyan számlákat, amelyek franciaországi használatot bizonyítottak, a bíróság megítélése szerint azok csupán nagyon korlátozott termékmenyiségre vonatkoztak, és a szállítások csupán három francia városra korlátozódtak.

A bíróság azt is megállapította, hogy az ausztriai használat csupán nagyon csekély mértékű eladásokra vonatkozott, és a Bécsen kívüli eladások elhanyagolható mennyiségeket képviseltek.

Egy ilyen földrajzi megjelölés jelentős mértékű használata egy tagország jelentős részében meggátolhatta volna a közösségi védjegy lajstromozását.

Az Anheuser-Busch szóvivője, aki kijelentette, hogy cége rendkívül elégedett a döntéssel, bejelentette, hogy még ebben az évben kérelmezik a BUD védjegy közösségi védjegyként való lajstromozását.

A döntés előéletének összefoglalásaként még megemlíthjük, hogy a Budvar számára 1990-ig nehézségbe ütközött volna a védjegylajstromozás Nyugat-Európában, mert Csehszlovákia a vasfüggöny mögött volt.

1996. áprilistól júliusig a InBev (akkor még Anheuser-Busch) négy bejelentést nyújtott be a BPHH-nál a BUD védjegy lajstromozása iránt, amelyek ellen a Budvar négy felszólalást nyújtott be, azzal érvelve, hogy a „Bud” eredetmegjelölés volt több európai uniós országban.

A BPHH 2004 júliusában helyt adott a Budvar felszólalásának az „éttermi, bár- és kocsmái szolgáltatások” osztályba sorolt bejelentés ellen, de később elutasította a más osztályokba tartozó bejelentések ellen benyújtott három másik felszólalást. Ez ellen a Budvar fellebbezéseket nyújtott be, azonban 2006-ban a BPHH Második Fellebbezési Tanácsa elutasította azokat.

2006 júniusában a BPHH helyt adott az Anheuser-Busch fellebbezésének a 2004. júliusi döntés ellen, és a Budvar felszólalását teljes terjedelmében elutasította, mert megállapította, hogy nem volt kielégítő a cseh cég által benyújtott bizonyíték a „Bud” eredetmegjelölés ausztriai, franciaországi, olaszországi és portugáliai használatával kapcsolatban.

A Budvar ezután a GCEU-nál támadta meg a döntéseket, és az 2008 decemberében a döntéseket hatályon kívül helyezte. Az Anheuser-Busch ezután az Európai Bírósághoz (Court of Justice of the European Union, CJEU) nyújtott be fellebbezést. A CJEU 2011 márciusában megállapította, hogy egy uniós tagországban védett földrajzi megjelölés csak akkor gátolhatná egy közösségi védjegy lajstromozását, ha a kereskedés folyamán jelentős mértékben használták ezen állam területének egy jelentős részén, és az ügyet visszautalta további megfontolásra a GCEU-nak.

A GCEU azt vizsgálta, hogy az eredetmegjelölés Budvar általi használata feljogosította-e a Budvart az InBev által kért lajstromozás elleni felszólalásra, és ezt követően hozta meg a fentebb már említett döntést, vagyis hogy az InBev az Európai Unióban lajstromozhatja a BUD védjegyet.

A Budvar számára kedvezőbb hír lehet, hogy az egyesült királyságbeli Legfelsőbb Bíróság 2013. január 8-án hozott döntése szerint mind a Budvar, mind az InBev használhatja az Egyesült Királyságban a BUDWEISER védjegyet. Ez a döntés egy 100 évnél régebben kezdődő vitára tett végül pontot.

Az ügyből levonható tanulság röviden az, hogy jobb a védjegyet lajstromoztatni, semmint egy eredetmegjelölés használatának bizonyítására hagyatkozni.

Fülöp-szigetek

A Fülöp-szigetek kormánya 2012. április 25-én letétbe helyezte a Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény a Fülöp-szigetekre nézve 2012. július 25-én lépett hatályba.

Hollandia

A Hágai Körzeti Bíróság 2013. január 31-i döntésében Blok bíró egyetértett az egyesült királyságbeli Felsőbíróság (High Court, HC) bírójának, Colin Birssnek azzal a döntésével, hogy a Samsung három Galaxy táblagépe (Galaxy Tabs 10.1, 8.9 és 7.7) nem bitorolja az Apple iPad mintáját, mert lekerekített sarkai nélkülözik annak rendkívüli egyszerűségét, és az általuk keltett átlagos benyomás is eltérő.

Blok bíró döntése azt is megállapította, hogy a HC döntését Hollandiában is fenn kell tartani, és elrendelte, hogy az Apple fizessen a Samsungnak kártérítést. Emellett az Apple-nek naponta 100 000 EUR büntetést kell fizetnie, ha megkísérli gátolni a Galaxy táblagépek eladását.

A HC döntéséről a Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2013. februári számának 85. oldalán adtunk hírt.

India

Az Indiai Szabadalmi Hivatal főigazgatója az elmúlt évben kényszerengedélyt adott a Bayer Indiában szabadalmazott Nexavar gyógyszerére az indiai Natco gyógyszergyárnak azon az alapon, hogy a Bayer nem ésszerűen állapította meg a gyógyszer árát. A hivatal fellebbezési tanácsa 2013. március 4-én elutasította a kényszerengedély ellen a Bayer által benyújtott fellebbezést az alábbi indokolással: „Egy gyógyszer árát a közönség általi elfogadhatóság szempontjából kell nézni, és az nem alapozható meg a kutatási és fejlesztési költségekkel”.

A Bayer erősen kritizálta a tanács döntését, valamint az indiai szabadalmi törvénynek azokat a rendelkezéseit, amelyekre az a döntést alapozta, és bejelentette, hogy fellebbezést fog benyújtani a Mumbai Felső Bíróságnál.

Izrael

A) Izraelben a szabadalmi bejelentőknek a kinyilvánítási kötelezettség keretében közölniük kell az Izraeli Szabadalmi Hivatallal minden olyan szabadalmi és nem szabadalmi dokumentumot, amelyet megneveztek a párhuzamos külföldi bejelentések ellen, vagy amelyek ismeretek a bejelentő számára, és közvetlenül a bejelentés tárgyához tartozónak tekinthetők. Ezekről a dokumentumokról másolatot is be kellett nyújtani az Izraeli Szabadalmi Hivatalnál.

A hivatal nemrég bejelentette, hogy a kinyilvánítási kötelezettség keretében a közölt dokumentumok közül csak a nem szabadalmi iratokról kell másolatot benyújtani.

B) A *Finansconsult Eood*, egy bolgár cég kérelmet nyújtott be az Izraeli Védjegyhivatalnál a TORRO szóvédjegy lajstromozása iránt cigarettákra és szivarokra, valamint dohányzási termékekre a 34. áruosztályban. A bejelentés ellen felszólalt az osztrák *Red Bull GmbH* (Red Bull) italgyártó cég arra hivatkozva, hogy TORO ROSSO (olaszul: vörös bika) és TORO ROJO

(spanyolul: vörös bika) védjeggyel rendelkezik Izraelben nem alkoholos italokra, sörökre, szénsavas vizekre és gyümölcsitalokra a 32. áruosztályban.

A Red Bull azzal érvelt, hogy védjegyei jól ismertek. Emellett a TORO ROSSO védjegy többek között öngyújtókra is lajstromozva van. Minthogy az öngyújtók kapcsolatban állnak a cigarettákkal, fennáll az összetévesztés valószínűsége.

A védjegy hivatal elővizsgálója helyt adott ennek az érvelésnek, és elutasította a bolgár vállalat védjegybejelentését.

C) A *W. L. Gore & Associates, Inc.* (Gore) híres az általa gyártott és forgalmazott, GORE-TEX megjelöléssel ellátott vízhatlan ruházati cikkekről. A Gore 209978-209980 számmal az Izraeli Védjegy hivatalnál bejelentést nyújtott be a GUARANTEED TO KEEP YOU DRY védjegy lajstromozása iránt a 9., 24. és 25. áruosztályban ruházati termékekre, textiliákra, cipőkre és kesztyűkre.

Az izraeli védjegytörvény szerint egy szlogen akkor lajstromozható, ha az áruk eredetének jelzésére szolgál. A Gore szerint a lajstromoztatni kívánt szlogent nem használták hirdetési kampányokban, hanem címkével az árukhoz erősítették, és ezáltal az védjegyként szolgált.

A hivatal elutasította ezt az érvet, és a szóvédjegyet minden érdemi vonástól mentesnek tekintette, azonban engedélyezte egy stilizált védjegy lajstromozását.

Japán

A) A japán kormány csökkenteni kívánja a szabadalmak vizsgálati időtartamát a külföldi vállalatok által Japánban kidolgozott technológiák esetén. Általában majdnem két év telik el egy vizsgálati kérelem benyújtásától, amíg a Japán Szabadalmi Hivatal (Japan Patent Office, JPO) közli a bejelentővel a vizsgálat eredményeit. A jövőben azonban ez az időtartam két hónapra fog rövidülni. Remélhető, hogy a sokkal gyorsabb szabadalmi vizsgálat arra fogja ösztönözni a külföldi vállalatokat, hogy hajlandók legyenek beruházni Japánban.

A szabadalmi bejelentéseket a JPO rendszerint a vizsgálati kérelem benyújtási időpontjának alapján vizsgálja. Ha azonban a bejelentések kielégítenek bizonyos követelményeket, kiválaszthatók gyorsított vizsgálatra. Mostanáig az olyan találmányokra vonatkozó bejelentések voltak ilyen célra kiválaszthatók, amelyek alapján külföldi bejelentéseket is benyújtottak, vagy a CO₂-kibocsátás csökkentésére vagy energiakonzerválásra és hasonlókra vonatkoztak. Most azonban azok a bejelentések is kiválaszthatók lesznek gyorsított vizsgálatra, amelyek külföldi vállalatok Japánban végzett kutatási és fejlesztési munkája által feltalált technológiákra vonatkoznak.

B) A JPO 2013. január 31-én gyorsított szabadalmi eljárásra (PPH) vonatkozó megállapodást kötött a Lengyel Szabadalmi Hivatallal és 2013. február 15-én az Eurázsiai Szabadalmi Hivatallal. A megállapodások révén a japán bejelentők szabadalmi bejelentéseit gyorsabban vizsgálhatják Lengyelországban, valamint az eurázsiai szabadalmi rendszer nyolc országában, köztük Oroszországban és Kazahsztánban. Japánnak jelenleg 25 országgal és régióval van PPH-egyezménye.

C) Az Imuraya-Csoport (Imuraya) 2010-ben kérelmet nyújtott be a JPO-nál az AZUKI BAR védjegy lajstromozása iránt. Az elutasította a védjegybejelentést arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy nélkülözi a megkülönböztetőképeséget.

Az Imuraya a Szellemi Tulajdoni Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést arra hivatkozva, hogy az AZUKI BAR-t tartalmazó cukorkáin mintegy 40 éve használja a védjegyzettni kívánt megjelölést az Imuraya-Csoporthoz tartozó bárokban. A bíróság ennek alapján bizonyítva látta, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy valóban általános ismertségre tett szert, és a fogyasztók az Imuraya-Csoporttal hozzák kapcsolatba. Ezért az AZUKI BAR védjegyet lajstromozásra alkalmasnak minősítette.

Jemen

A jemeni Ipari és Kereskedelmi Minisztérium új rendszert vezetett be, amelynek alapján elektronikusan lehet védjegybejelentéseket benyújtani a *www.yipo.gov.ye* weboldalon.

Az új rendszer lehetővé teszi, hogy a bejelentők elektronikus bejelentési űrlapot töltsenek ki, ellenőrizzék annak pontosságát, majd ezt közvetlenül benyújtsák interneten keresztül a Jemeni Szellemi Tulajdoni Hivatalnál. A kísérődokumentumokat másolatban kell benyújtani.

Kanada

A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Federal Court of Appeal, FCA) 2012. november 23-án elutasította az Apotex fellebbezését a Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) azon döntése ellen, amely megtiltotta, hogy a miniszter engedélyt adjon az Apotexnek a brimonidin és a timol kombinációjával készült szemészeti gyógyszer forgalmazására. Döntésében az FCA „a bíróságok egymás döntéseinek a tiszteletben tartására vonatkozó tan” (Doctrine of Judicial Comity, DCJ) alapján engedélyezte a bejelentést annak ellenére, hogy az Apotexnek a kézenfekvőséggel kapcsolatos állítását megalapozottnak találta. Az FC azért hozta a tiltó végzést, hogy lehetővé tegye az FCA számára a DCJ-vel összefüggő fontos kérdések figyelembevételét, amelyek az FC egy korábbi döntésével [*Allergan Inc. v. Minister (Health) and Sandoz Inc.*] kapcsolatban merültek fel.

Az FCA megállapította, hogy egy olyan alaki döntés meghozatalával, amely ellentétes volt az ügy érdemében általa hozott következtetéssel, az FC bírója tévedett. Az FCA nem értett egyet azzal, hogy az Apotex-eljárásban komoly kérdések merültek volna fel a DCJ vonatkozásában. Az FCA kifejtette, hogy a DCJ elősegíti a jogbiztonságot, és annak megakadályozását célozza, hogy ugyanannak a bíróságnak a tagjai azonos jogi kérdésben eltérően ítéelkezzenek. Ez a tan csupán a jogi meghatározásokra alkalmazható, minthogy elméletben egy jogi kérdésre csupán egyetlen helyes válasz adható. E tantól való eltérés csak akkor en-

gedhető meg, amikor egy bíró meg van győződve arról, hogy a korábbi döntés helytelen, az eltérés szükséges, és nyomós okok hozhatók fel az ilyen eljárás mellett.

Az FCA szerint egy szabadalom értelmezése a feltalálói gondolat azonosítása céljából, amikor az nem könnyen dönthető el magából az igénypontból, a szabadalom egészének a vizsgálatát kívánja meg, és jogi kérdés felmerülését eredményezheti. Az FCA úgy látta, hogy az FC bírása helytelenül járt el, amikor a feltalálói gondolatot a Sandoz-ügyben követett eljárástól eltérően értelmezte, mert nem azonosított hibát a korábbi értelmezésben, és nem támaszkodott világos bizonyítéokra annak megmagyarázása érdekében, hogy miért választotta a szabadalom eltérő értelmezésének útját.

A szabadalom értelmezésének ezzel a két ütköző és egyaránt határozott döntésével szembeesülve az FCA elvállalta azt a feladatot, hogy meghatározza: melyik értelmezés helyes. Az FCA egyetértett azzal a döntéssel, amely szerint a találmányi felismerés – a szabadalmi kinyilvánítás egészének az alapján, ideértve a II. példában ismertetett klinikai tanulmányt is – magában foglalt a gyógyszer-kombinációval társulva egy megjavult biztonsági profilt. Így eljárva az FCA megállapította, hogy az FC bírása túl szűken értelmezte a feltalálói gondolatot, amikor azt arra korlátozta, ami a szabadalmi leírás egyetlen bekezdésében volt megállapítva, elkülönítve a kinyilvánítás többi részétől. Az FCA újra megállapította, hogy az igénypont értelmezését a teljes szabadalom fényében kell elvégezni.

Ezután az FCA a kézenfekvőség elemzésének fennmaradó lépéseivel foglalkozott, vagyis az ügyet nem utalta vissza az FC bírójának, és megállapította, hogy a technika állása és a szabadalom találmányi gondolata közötti különbség, különösen a gyógyszer-kombináció megjavult biztonsági profilja nem volt kézenfekvő szakember számára. Ezért az FCA elutasította a fellebbezést, és megállapította, hogy „az FC a tiltó rendelkezést helytelen okra hivatkozva ugyan, de mégis helyesen hozta”.

Katar

A Szabadalmi Együttműködési Szerződés (PCT) Katarban 2011. augusztus 3-án lépett hatályba.

A Katari Szabadalmi Hivatal 2012 augusztusától kezdve fogad el helyi és nemzetközi PCT-bejelentéseket. Korábban csak az Öböl-menti Együttműködési Tanácson keresztül lehetett szabadalmi bejelentést benyújtani Katarban. Bizonyos fajta oltalmat lehetett nyerni figyelmeztető közlemény (cautionary notice) időközönkénti rendszeres publikálásával helyi újságokban.

Termékre vagy eljárásra vonatkozó minden találmány szabadalmazható a technika valamennyi területén.

A szabadalmi bejelentéseket újdonságra, feltalálói tevékenységre és ipari alkalmazhatóságra vizsgálják.

A szabadalmi bejelentésnek a hivatalos közlönyben való publikálásától számított 60 napon belül fel lehet szólalni.

A szabadalom oltalmi ideje az engedélyezés napjától számított 20 év.

A szabadalomtulajdonos a bitorlók ellen pert indíthat. A bitorlókat pénzbírsággal és börtönnel büntethetik.

Kína

A) A Kínai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2013. január 8-án kiadott jelentése szerint 2012-ben 653 000 találmányi szabadalmi bejelentést kapott, ami 24,0%-kal több a 2011. évinél, és 217 000 találmányi szabadalmat engedélyezett, ami 26,1%-kal több az előző évinél.

2012-ben Kínában 2,051 millió szabadalmi bejelentést nyújtottak be, ami 26%-kal haladja meg az előző évi bejelentések számát, és 1,255 millió szabadalmat engedélyeztek, ami 26,1%-kal haladja meg az előző évi engedélyezések számát.

A 653 000 találmányi szabadalmi bejelentés közül 535 000 (81,9%) származott hazai bejelentőktől, ami 28,7%-kal magasabb az előző évinél, és 118 000 (18,1%) külföldi bejelentőktől, ami 6,2%-os növekedésnek felel meg. Az 535 000 hazai bejelentésből 428 000 (80,0%) volt szolgálati találmány, ami 32,1%-os növekedésnek felel meg. A 428 000 szolgálati találmányból 316 000-et (73,8%) nyújtottak be vállalatok, ami 36,6%-os növekedést jelent.

A 2012-ben engedélyezett 217 000 találmányi szabadalomról 144 000-et engedélyeztek hazai bejelentőknek és 73 000-et külföldieknek.

2012-ben a hivatalhoz összesen 20 000 nemzetközi (PCT-) bejelentés érkezett.

B) A Kínai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal és az Európai Szabadalmi Hivatal 2012. december 6-án Brüsszelben hivatalosan megindította a szabadalmak kínai–angol gépi fordítási szolgálatát. Az ünnepségen részt vett mind Tian Lipu, a Kínai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal elnöke, mind Benoît Battistelli, az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke.

A kínai hivatal elnöke kijelentette, hogy ez a szolgáltatás eredményes példája a két hivatal közötti együttműködésnek, és abban mérföldkövet jelent. Segíteni fogja az európai felhasználókat a nyelvi akadályok leküzdésében és gazdagabb műszaki információk gyorsabb megszerzésében. Egyúttal elő fogja mozdítani a kínai–európai tudományos kapcsolatokat, és végül is a globális innovációs fejlődést segíti.

Battistelli elnök szintén meleg szavakkal üdvözölte az új szolgáltatás megindítását és ezáltal a két hivatal együttműködésének javulását.

C) Kínát világszerte régóta kritizálják, amiért nem léptet életbe szigorú rendszabályokat a szellemi tulajdon oltalma terén. Erre válaszként a Kínai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal nemrég bejelentette, hogy módosítani fogja a védjegy törvényt, és ezáltal fokozott oltalmat fog biztosítani a védjegyet oltalmazni kívánó nemzetközi vállalatoknak. A javasolt változások szerint a védjegy tulajdonosok jogosultak lesznek másokat eltiltani védjegyeik lajstromozásától vagy hasonló védjegyek használatától még akkor is, ha védjegyük nincs lajstromozva. A jelenlegi védjegy törvény szerint az első lajstromozás gyakran védi a védjegy tulajdonost az olyan törvényes külföldi védjegy tulajdonosával szemben, aki a védjegyet először használta Kínában.

A Xinhua hivatalos hírügynökség beszámolója szerint az új védjegy törvény tervezete megfelel majd a rosszindulatú védjegy lajstromozásokat.

A javasolt változtatások kedvező hírt jelentenek az olyan külföldi vállalatok számára, amelyek gyakran nehézségekbe ütköznek, amikor védjegyeikre Kínában kívánnak oltalmat szerezni. Itt példaként említjük az Apple esetét: ez a világcég hosszú jogi harcot folytatott IPAD védjegyének használatával kapcsolatban, és végül kénytelen volt 60 millió USD-t fizetni a védjegy használatáért. A kosárlabdászár Michael Jordannak is pert kellett indítania egy kínai sportruházatgyártó cég ellen, mert az engedélye nélkül használta kínai nevét.

D) A Kínai Népköztársaság vámtörvénye tiltja a szellemi tulajdon-jogokat bitorló áruk exportját vagy importját. Miközben a legtöbb ország vámhatósága csupán az importált árukat vizsgálja, Kína vámhatóságai vizsgálják mind az importált, mind az exportált árukat, és jogosultak a szellemi tulajdon-jogok védelme céljából a bitorló áruk elkobzására és a bitorlókra pénzbüntetés kiszabására.

A szellemi tulajdon-jogok vámrendeletei alapján azokat be lehet jegyeztetni a pekingi Általános Vámadminisztrációnál. Bár ez a központi bejegyzés nem kötelező ahhoz, hogy a helyi vámhatóságok érvényesítési eljárást folytassanak le, előnyös egy olyan vállalat számára, amely árukat mozgat Kínába és Kínából, mert ha a szellemi tulajdon-jogok be vannak jegyezve a vámhatóságnál, akkor az utóbbinak joga van a bitorlónak vélt áruk lefoglalására.

A szellemi tulajdon-jogok központi bejegyzetése egyszerű és nem költséges.

E) Az Audi AG (Audi) 2006 februárjában kérelmet nyújtott be a Kínai Szellemi tulajdon-védelmi Hivatalnál a TT védjegy lajstromozása iránt járművekre. A Védjegy-felülvizsgáló Tanács 2010 júniusában elutasította az Audi kérelmét arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy hasonlít egy Zhang nevű védjegytulajdonos TT védjegyéhez.

Az Audi a döntés ellen a pekingi 1. számú Közbenső Népbírósághoz nyújtott be fellebbezést. Ez megállapította, hogy az Audi célpiaca a járműhasználóké, míg a Zhang célpiaca a járműgyártóké és a szolgáltató mérnököké. Eltérés van a termékek funkciójában, az eladási csatornában és a célpiacokban. Így megváltoztatta a tanács korábbi döntését.

A tanács a pekingi Felső Népbírósághoz nyújtott be fellebbezést, amely 2013. január 28-án hozott döntésében fenntartotta az 1. sz. Közbenső Népbíróság elsőfokú döntését, megállapítva, hogy az Audi nem bitorolja a Zhang védjegytulajdonos TT védjegyét. Ezzel felülbírálta a Védjegy-felülvizsgáló Tanács korábbi döntését.

Kolumbia

Kolumbia 2012. május 29-én helyezte letétbe a Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Kolumbiára nézve 2012. augusztus 29-én lépett hatályba.

Libanon

Libanonban 2013. februárban új online védjegy-bejelentési rendszert vezettek be. Ennek megfelelően többé nincs szükség papírmásolat benyújtására bejelentési nap és bejelentési szám elnyeréséhez, viszont az új rendszer új követelmények kielégítését teszi szükségessé. Ezek a következők:

- közölni kell a bejelentő adatait;
- a bejelentésnek tartalmaznia kell a védjegy arab átíratát;
- a bejelentésben világosan fel kell tüntetni a meghatalmazás aláírójának teljes nevét és beosztását.

Litvánia

A litván parlament 2012. november 8-án jóváhagyta a litván védjegy-törvény módosításait, amelyek 2013. június 1-jén léptek hatályba. Egyidejűleg lép hatályba az iparjogvédelmi illetékekre vonatkozó törvény, amely megközelítőleg 25%-kal csökkenti a védjegy-lajstromozási illetéket. A védjegy-törvény fontosabb változásait az alábbiakban foglaljuk össze.

A korábbi törvény szerint csak a jól ismert védjegyek és a hírneves közösségi védjegyek élveznek oltalmat eltérő árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozó védjegyekkel szemben; a módosított törvény kiterjeszti az oltalmat a Litvániát megjelölő nemzetközi lajstromozásokra és a Litvániában hírnévvel rendelkező nemzeti védjegyekre is.

A bejelentési eljárás egyszerűsítése érdekében a módosított törvény lehetővé teszi a bejelentési illeték megfizetését a benyújtást követő egy hónapon belül. Csak a befizetés adatait kell megjelölni a bankátutalást igazoló papír benyújtása nélkül.

Egy védjegy megtámadása esetén az új törvény lehetővé teszi a védjegybejelentés vagy a lajstromozás több bejelentésre vagy lajstromozásra való megosztását minden egyes különálló bejelentés vagy lajstromozás bejelentési és/vagy lajstromozási illetékének az egyidejű befizetésével.

A használati engedélyek akkor is hatályosak harmadik felekkel szemben, ha nincsenek bejegyezve a litván védjegylajstromban. Arra sincs szükség, hogy egy licencszerződés bejegyzéséhez benyújtsák a szerződés közjegyző által hitelesített másolatát, mert elegendő a szerződés másolatának a benyújtása.

Az új törvény jelentős változásokat hoz a belenyugvással kapcsolatban is, mert világosabban határozza meg az „egy későbbi védjegy nyilvánvaló túrését öt évnél hosszabb ideig” kifejezést, amely a korábbi törvényben szerepelt. Az új törvény szövege szerint a védjegy nem érvényteleníthető, „ha a korábbi védjegy tulajdonosa tudott egy későbbi védjegy használatáról, és azt nem kifogásolta a lajstromozást követő öt éven belül”.

Megváltoztak a használat hiánya miatti törlésre vonatkozó rendelkezések is. A módosított törvény nem tartalmazza azt a rendelkezést, hogy egy védjegyet törölnek, ha azt nem hasz-

náltak vagy nem történtek komoly előkészületek a használat megkezdésére a lajstromozástól számított öt éven belül. A módosított törvény egyszerűen annyit mond, hogy „a védjegyet a lajstromozás időpontjától számított öt éven belül tényleges használatba kell venni”.

Marokkó

Az *August Inc.* (August) orosz gyógyszergyártó vállalat 2011. július 22-én kérelmet nyújtott be a Marokkói Szabadalmi Hivatalnál a NOMAD védjegy lajstromozása iránt az 1., 5. és 44. áruosztályban. A bejelentést 2011. augusztus 11-én publikálták a hivatalos közlönyben. A bejelentés ellen felszólalt a *Laboratorie Novopharma* arra hivatkozva, hogy Marokkóban 2008. december 11. óta lajstromozva van NOMADOL védjegye. A felszólalást még az alábbiakkal támasztotta alá:

- a NOMAD és a NOMADOL védjegy hasonlósága;
- a kifogásolt védjegy lajstromozása félrevezeti a vásárlóközönséget a termékek eredete felől;
- a NOMAD védjegy lajstromozása kifogásolható a védjegy törvény és a nemzetközi szerződések alapján.

Válasziratában az August arra hivatkozott, hogy a két védjegy különbözik mind kiejtésben, mind általános megjelenésben, és hogy a NOMAD védjegyet világszerte korábban lajstromoztatta.

A benyújtott bizonyítékok alapján a hivatal az August javára döntött, és engedélyezte a NOMAD védjegy lajstromozását.

Mexikó

A Mexikói Szenátus egy olyan törvénytervezetet publikált, amely – ha elfogadják – a gyógyszer szabadalmak élettartamát Mexikóban legfeljebb egy évvel csökkentené. A törvénytervezetet 2013 januárjában egy szenátor terjesztette be, és javasolta a mexikói iparjogvédelmi törvény 23. cikkének olyan módosítását, hogy a gyógyszerekre, azok hatóanyagaira és nyersanyagaira vonatkozó szabadalmakat „különleges élettartammal” engedélyezzék. A törvényjavaslatban előírányzott élettartam 20 év, amely azonban a külföldön benyújtott első szabadalmi bejelentés benyújtási napjától számítana, szemben a hatályos törvény szerint a mexikói benyújtás napjától számított 20 évvel.

A törvénytervezet szerint a javasolt változtatással a társadalmat polarizáló szociális egyenlőtlenséget kívánják enyhíteni, jobb hozzáférést biztosítva a mexikói családok számára a gyógyszerekhez és a betegellátáshoz.

Mexikói szabadalmi ügyvivők azonnal úgy kommentálták a törvényjavaslatot, hogy az ütközik a Párizsi Uniós Egyezményvel és a Szabadalmi Együtműködési Szerződéssel.

Németország

A) A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) 2012. július 24-i döntése szabadalombitorlás esetén a kár kiszámítási módját határozta meg.

A megalapozott joggyakorlat szerint egy jogtulajdonos kárának kiszámítására választhatja alapként az elmaradt hasznot, vagy igényelhet kártérítést ésszerű licenccdíj (licenciaanalógia) vagy a bitorló haszna alapján. A bitorló haszna azonban csak a bitorlás által okozott mértékben lehet alapja a kártérítésnek.

A BGH szerint a hasznot további tényezőkre is lehet alapozni a szellemi tulajdon-jog pusztá bitorlása mellett, mint amilyen a bitorló termék árelőnye vagy műszaki jellemzői a védett jellemzőn túl, a vállalat hírneve stb. Ennek megfelelően a bitorló hasznának csak egy bizonyos százaléka tulajdonítható a bitorlásnak. Vita esetén ezt a százalékot kell megállapítania a bíróságnak.

A bitorlás és a bitorló haszna közötti oksági összefüggés nem új. Néhány évvel ezelőtt a BGH 1. tanácsának hasonló ügyben kellett ítélnie, és döntésében megállapította, hogy a bitorló haszna nem teljesen a bitorlás tényén alapszik (2009. május 19-i, I ZR 98/06 számú döntés). A most vizsgált ügyben a X. tanács az 1. tanács említett döntésére támaszkodva megerősítette a korábbi ügy megállapítását, leszögezve, hogy a bitorló hasznát 50%-ban kell a szabadalombitorlásnak tulajdonítani. E szám ellenőrzése alapján a BGH megállapította, hogy a számított összeg nagyjából megfelel annak, amit a jogtulajdonos valószínűleg kapna licenciaanalógia alapján.

B) Az okostelefont készítő tajvani HPC vállalat 2013 februárjában két győzelmet aratott a finn Nokia fölött a Németországban folyó szabadalmi peres ügyekben.

2013. március 8-án a Mannheimi Kerületi Bíróság elutasította a Nokia keresetét, amelyben az utóbbi azt állította, hogy a HTC bitorolta Android platformra vonatkozó két szabadalmát. A bíróság döntése szerint a Nokia érvei nem voltak elég meggyőzők.

Egy másik perben a Nokia azt állította, hogy a HTC fény szenzorai a környezet fényességét mérő készülékein bitorolták elektronikus kijelzőkészülékre és fényességellenőrző eljárásra vonatkozó szabadalmát. A bíróság ezt a keresetet is elutasította 2013. március 8-án.

Az említett két szabadalom azon 45 szabadalom közé tartozik, amelyeket a Nokia megnevezett egy 2012 májusában az Amerikai Egyesült Államokban és Németországban a HTC ellen indított perben. A 2013. március 8-i két döntés az első, amelyet a német bíróság ebben a perben hozott.

A HTC szerint a Nokia „megalapozatlan licenccdíjat próbál kihúzni Android mobiltelefon-gyártókból”.

A Nokia kijelentette, hogy elégedetlen a bírósági döntésekkel, és megerősítette, amit 2012 májusában a keresetindításkor mondott: „Ezeket a pereket azért folytatjuk, hogy véget vessünk a tulajdonunkat képező innovációk és technológiák HTC általi jogtalan használatának.”

Egy müncheni szabadalmi ügyvivő szerint a Nokia, amely vezető mobiltelefon-gyártó volt az okostelefon megjelenéséig, megkísérli szabadalmaival fokozni jelenlegi telefonjainak eladását, amelyek versenyeznek az Apple és a Samsung hasonló készülékeivel. A pereskedő felek – és rajtuk kívül az Apple, a Samsung, a Microsoft és a Motorola is – azért választottak német bíróságot, mert azok arról ismertek, hogy gyors és megbízható döntéseket hoznak szabadalmi ügyekben, különösen mert kétfelé ágazó (bifurkációs) rendszerük folytán a bitorlási és a megsemmisítési ügyeket külön kezelik. Ez azt jelenti, hogy – eltérően az angol bíróságoktól – a német bíróságok általában nem vizsgálják egy szabadalom érvényességét, amikor a felperes állítása szerint azt bitorolják.

C) A Kölni Kerületi Bíróság (KKB) 2012. december 18-án hozott döntést a *Haribo* és a *Lindt* közötti „medveháborúban”.

A német Haribo cukrász 1967 óta forgalmaz sokszínű gumicukor mackókat, amelyeket „aranymackóknak” hívnak:

A cég birtokolja a GOLDBÄREN (németül: aranymedvék) szóvédjegyet Németországban a „cukorka” osztályban forgalmazott árukra.

A Lindt elkezdett aranyfóliába csomagolt csokoládémedvéket árusítani „Teddy” névvel:

A Haribo azt állította, hogy az arany medvealak használata sérti az ő GOLDBÄREN szóvédjegyet.

A KKB jóváhagyta a Haribo keresetét, mert szerinte a Lindt aranyfóliába csomagolt és piros szalagot viselő csokoládémedvéje az „aranymedve” szó vizuális ábrázolása. A bíróság egyetértett a Haribóval abban, hogy a Lindt csomagolása megtévesztheti a fogyasztókat,

különösen azért, mert a termékeket szupermarketekben gyakran egymás mellett árusítják, és a Haribo csomagolása is élénk színű szalagot viselő, arany medvét ábrázol.

A Lindt arra hivatkozott, hogy terméke „Lindt Teddy”-ként ismert, és változata a jól ismert „Lindt Bunny”-nak, vagyis az aranyfóliába csomagolt csokoládényuszinak. A bíróság azonban elutasította ezt az érvet, és kifejtette, hogy a fogyasztók a Lindt medvéit arany-medveként említene az azok vizuális megjelenése miatt, ami viszont a Haribo GOLDBÄREN védjegyjogainak a hígítását eredményezhetné.

A KKB engedélyezte a fellebbezést a Kölni Felső Kerületi Bírósághoz. Ezért valószínű, hogy az ügyben a végső döntést a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság fogja kimondani.

Olaszország

A) Az olasz Legfelsőbb Bíróság 2013. január 11-i döntésével meghúzta egy eljárási szabadság oltalmi körének határvonalát egy olyan esetben, amikor az eljárás nem minden lépését valósították meg.

Megállapította, hogy egy hulladéknak mezőgazdasági komposztba való bedolgozására vonatkozó eljárás az eljárási szabadság bitorlását képezte, mert a megvalósított szabadság valamennyi központi és feltalálói tevékenységen alapuló lépését reprodukálta, kivéve az utolsó lépést.

A bíróság véleménye szerint a szabadalomban védett eljárás utolsó lépése nem képvisel feltalálói tevékenységet, és így ennek a lépésnek az elhagyása nem zárja ki a szabadalombitorlást, mert a bitorlás megvalósul a védett találmányi gondolat lényegének a reprodukálásával.

B) A Torinói Bíróság szellemi tulajdonra szakosodott részlege 2012. június 30-án hozott (de csak 2013 januárjában publikált) döntése az ERACLIT, illetve a HERAKLITH védjegy tulajdonosai közötti vitát zárta le. Az ERACLIT védjegy tulajdonosa 1925 óta az azonos nevű olasz vállalat volt, míg a HERAKLITH védjegyet a XX. század kezdete óta egy osztrák vállalat birtokolta, de Olaszországban sohasem használta hasonló termékekre (farostlemezekre).

Az osztrák cég számos éven keresztül szállította termékeit az Eraclit vállalatnak, de védjegy nélkül. Ezután az Eraclit cég ráhelyezte saját védjegyét a termékekre. A két cég sohasem kötött védjegylicencia-megállapodást. Az osztrák cég több évvel korábban felajánlotta, hogy megveszi az ERACLIT védjegyet, amikor úgy döntött, hogy belép az olasz piacra, ezzel kimondottan elismerve, hogy a védjegy tulajdonosa az Eraclit vállalat volt.

A bíróság nagy hangsúlyt helyezett arra a tényre, hogy az ERACLIT védjegy az olasz piacon való folytonos használata folytán Olaszországban független megkülönböztető jellegre tett szert. Másrészt a HERAKLITH védjegy az olasz piacon teljesen ismeretlen volt. Ezért a fogyasztók az Olaszországban HERAKLITH védjeggyel forgalmazott árukat önműködően az Eraclit vállalathoz kapcsolták.

A bíróság szerint különös jelentőséggel bírt az a tény, hogy a felek közötti kapcsolatokban sohasem játszott szerepet használati engedély adása vagy az olasz vállalat felhatalmazása az osztrák cég által az ERACLIT védjegy használatára az osztrák árukon. Ezért az ERACLIT védjegyet Olaszországban függetlenül oltalmazhatónak tekintették. Ennek a megállapításnak az alátámasztására a bíróság megerősítést kapott arra nézve, hogy az ERACLIT védjegy az azonos nevű Eraclit vállalat „általános védjegye”, és a vállalat ezt a védjegyet arra használta, hogy összes áruját és szolgáltatását megkülönböztesse, ideértve azokat is, amelyeket nem az osztrák cég szállított számára.

A fentiek következtében az osztrák cég által birtokolt HERAKLITH védjegyet a gyakorlatban csak Ausztriában és azokban az államokban lehet használni, amelyekben már használták; másrészt az azonos nevű olasz cég által birtokolt ERACLIT védjegyet csak Olaszországban lehet használni. Így a bíróság a kialakult európai uniós joggyakorlatot alkalmazta, amely elismeri, hogy eltérő felekhez tartozó hasonló – vagy akár azonos – védjegyek együtt létezhetnek különböző tagállamokban. Ilyen esetben mindegyik félnek figyelembe kell vennie a másik fél kizárólagos területi jogait az Európai Unión belül, ami a kimerülési jog figyelmen kívül hagyását jelenti.

Az Európai Törvényszék (Court of Justice of the European Union, CJEU) két ügyben, nevezetesen a *HAG II*-ügyben és az *Ideal Standard*-ügyben megállapította, hogy amikor két azonos (és különösen amikor két hasonló) jelzés eltérő európai uniós tagállamokban eltérő felekhez tartozik, az ügy már nem egyetlen, hanem több védjegyre vonatkozik, amelyek mindegyike arról tájékoztatja a közönséget, hogy abban az államban egy bizonyos fél birtokolja ennek a védjegynek a kizárólagos jogát. Így mindegyik fél jogosult kifogásolni olyan áruknak a bevitelét ebbe az országba, amelyeket egy másik államban a védjegy helyi tulajdonosa állított elő, és *vice versa*. A CJEU megállapította továbbá, hogy ez az elv alkalmazandó, amikor a védjegy az „állam által” van megosztva (miként a *HAG*-ügyben), illetve amikor az eredeti tulajdonos szabadon döntött a védjegy átruházása mellett (miként az *Ideal Standard*-ügyben).

A Torinói Bíróság elutasította az osztrák vállalatnak azt az érvét, hogy az „Eraclit” név a termék (farostlemezek) generikus neve Olaszországban. A bíróság megállapította, hogy azok a publikációk, amelyekben a védjegyet a termék nevéként használták, szórványos jellegük miatt nem képeznek megfelelő bizonyítékot a név generikus voltaára. Ezeknek a dokumentumoknak az osztrák vállalat általi benyújtásával szemben nagyobb súllyal esett latba nagyobb számú olyan dokumentum benyújtása a bíróságnál az olasz vállalat által, amely azt mutatta, hogy a fogyasztók az Eraclit nevet egy sajátos vállalat (Eraclit) azonosítójaként fogták fel.

A bíróság megállapította továbbá, hogy bár a HERAKLITH védjegyet lajstromozták Olaszországban, ez lényegtelen, mert ez a védjegyhasználat hiánya miatt megszűnt. A használat hiányával kapcsolatban a bíróság azon a véleményen volt, hogy csupán mellékesnek tekinthető az a körülmény, hogy az osztrák vállalat honlapja látható volt Olaszországban, mert ez

a tény nem tette lehetővé a bíróság számára, hogy meghatározza a védjegy ismertségét az olasz közönség körében, különös tekintettel arra, hogy a weboldalon csupán olasztól eltérő nyelveket használtak.

A fentiek eredményeként a Torinói Bíróság megtiltotta a HERAKLITH védjegy használatát Olaszországban, mert az bitorolta az ERACLIT védjegyet. A bíróság elrendelte

- a HERAKLITH védjegyet viselő áruk és hirdetőanyag visszavonását a kereskedelemből és
- döntésének publikálását a legszélesebb körben olvasott olasz újságban (Corriere della Sera) és a legjobban ismert olasz építészeti folyóiratban (Domus) az osztrák vállalat költségén.

Pakisztán

A pakisztáni *H. Iqbal Food Industry* (Iqbal) 2009. december 7-én kérelmezte a METRO védjegy lajstromozását a 30. áruosztályban. A bejelentést 2010. április 1-jén publikálták.

A török *Yildiz Holding Inc.* (Yildiz) felszólalt a fenti bejelentés ellen az alábbiak alapján:

- ő a METRO védjegy valódi tulajdonosa;
- korábban, 2002. április 18-án nyújtott be bejelentést a METRO védjegy lajstromozása iránt;
- már évtizedekkel korábban megkezdte a METRO védjegy használatát;
- világszerte korábban lajstromoztatta a METRO védjegyet; és
- az Iqbal által lajstromoztatni kívánt védjegy azonos a saját védjegyével, ami a fogyasztók megtévesztéséhez vezethet a termékek eredetét illetően.

A fenti érvek alapján a hivatal helyt adott a felszólalásnak, és utasítást adott a kifogásolt védjegybejelentés lajstromozásának megszüntetésére.

Spanyolország

A) A spanyol Legfelsőbb Bíróság (LB) 2013. január 3-án hozott döntésében elutasította a Pfizer fellebbezését egy amlodipin-beziláttal kapcsolatos szabadalombitorlási ügyben.

Az ügy előzménye, hogy a Pfizer 2005-ben beperelte a *Bexalt* és a *Uso Racionalt* a 244 944 számú európai szabadalom (EP'944) spanyol részének bitorlása miatt. Ez a szabadalom az amlodipin bezilátsójának a gyártására szolgáló eljárást igényelt. Az alperesek azzal érveltek, hogy nem a Pfizer szabadalmában igényelt eljárást, hanem a lengyel Adamed cég eljárását használták, amely a Pfizer-szabadalom oltalmi körén kívül esik. Az Adamed-eljárás a lengyel cég 993 447 számú európai szabadalmában van kinyilvánítva és igényelve.

A pereskedés fő kérdése az volt, hogy az amlodipin-bezilát előállítására szolgáló Adamed-eljárás az ekvivalencián alapján a Pfizer EP'944-es szabadalmának oltalmi köre alá esik-e. A 3. sz. Barcelonai Kereskedelmi Bíróság (BKB) által 2008. július 31-én hozott elsőfokú

döntés a bitorlási keresetet fenntartotta, és a két alperest arra kötelezte, hogy fizessenek a Pfizernek 4,5 millió EUR-t meghaladó kártérítést. A Pfizer kérelmezte az ítélet ideiglenes érvényesítését, és ennek alapján az alperesek a fenti összeget kifizették.

A Bexal és a Uso Racional azonban fellebbezést nyújtott be a Barcelonai Fellebbezési Bíróságnál (BFB), amely 2010. február 24-én az alperesek javára döntött, megállapítva, hogy az Adamed-eljárás az ekvivalencián alapján is a Pfizer-szabadalom oltalmi körén kívül esik. Ezért elutasította a Pfizer bitorlási keresetét, és hatályon kívül helyezte az elsőfokú döntést. Ezután a Bexal és a Uso Racional kérelmezte a 2008-ban kifizetett kártérítés visszatérítését, amit a BFB meg is ítelt.

A Pfizer az LB-nél az alábbi indokok alapján fellebbezett a másodfokú döntés ellen:

– Az LB előtt csak bizonyos kivételes esetekben engedélyeznek semmisségi fellebbezési eljárást. Az egyik ilyen kivételes ok, hogy a megfellebbezett döntés olyan jogi rendelkezésen alapszik, amely öt évnél rövidebb idő óta van hatályban, feltéve, hogy nincs korábbi megalapozott legfelsőbb bírósági jogeset hasonló ügyben. A Pfizer azzal érvelt, hogy a BFB döntése ütközik az Európai Szabadalmi Egyezmény 69.1 cikkének és az ahhoz tartozó értelmezési jegyzőkönyvnek a szövegével, amelyek 2007. december óta vannak hatályban.

– A fellebbezés eljárásjogi sérelmen alapuló különleges okaként a Pfizer arra hivatkozott, hogy a BFB döntése sérti a bizonyítási teher áthárítására vonatkozó szabályt, és hogy a BFB a benyújtott szakvéleményt helytelen és illogikus módon értelmezte. Az LB az ilyen ügyben csak akkor dönthet, ha a semmisségi fellebbezés mint olyan megengedhető.

A Bexal és a Uso Racional kifogással élt a Pfizer által benyújtott fellebbezés ellen azzal érvelve, hogy a semmisségi fellebbezés nem volt megengedett, mert a Pfizer 2005-ben nyújtotta be bitorlási keresetét, míg az Európai Szabadalmi Egyezmény 69.1 cikkének és a hozzátartozó jegyzőkönyvnek a szövege 2007. decemberben lépett hatályba, és ezért erre az ügyre nem volt alkalmazható. Emellett sem a Pfizer, sem az első vagy a másodfok nem említette ezeket a rendelkezéseket. Így az alperesek azzal érveltek, hogy a BFB jogtalanul alkalmazta ezeket a szabályokat, amelyek öt évnél rövidebb idő óta voltak hatályban.

Az LB helyt adott ennek az érvelésnek, és elfogadhatatlanság okán elutasította a Pfizer semmisségi fellebbezését. Emellett – összhangban a Bexal és a Uso Racional érvelésével – megállapította, hogy létezik az ekvivalensek tanán alapuló korábbi jogeset, amelynek fényében az LB arra a következtetésre jutott, hogy a Pfizer utalása az európai szabadalmi egyezmény 69.1 cikkére és annak jegyzőkönyvére éppen arra szolgáltat okot, hogy a fellebbezést ne kelljen elfogadnia. Minthogy a rendes semmisségi fellebbezés megengedhetetlen, az LB az eljárások sérelmén alapuló rendkívüli fellebbezést is elutasította.

B) A Spanyol Legfelsőbb Bíróság 2012. június 11-én fontos döntést hozott a Spanyolországot megjelölő európai szabadalmakkal és azzal az időponttal kapcsolatban, amikor ezek a szabadalmak Spanyolországban hatályossá válnak.

Az ügy arra az állítólagos bitorlásra vonatkozott, amelyet a spanyol *Ros Roca S. A.* (Roca) követett el a felperes hulladékgyűjtési eljárásra és rendszerre vonatkozó, Spanyolországban

ES2230124 számmal érvényesített, EP1212246 számú európai szabadalma ellen. Az európai szabadalom engedélyezését 2004. október 6-án publikálták az Európai Szabadalmi Közlönyben. Az európai szabadalom spanyol fordítását 2005. január 5-én nyújtották be a Spanyol Szabadalmi és Védjegy hivatalnál, és 2005. május 1-jén publikálták.

A jogainak bitorlását állító felperes az alperes által okozott kár megtérítését kérte „hipotetikus royalty” alapon, amit szerinte a követelésének betérjesztési időpontjától számított öt év alatt az alperes által eladott termékek 20%-aként kell kiszámítani.

A 3. sz. Barcelonai Kereskedelmi Bíróság (BKB) 2007. június 18-i döntésében megállapította, hogy a szabadalmat bitorolták, és elrendelte, hogy az alperes fizessen az okozott károkért, amelyeket a spanyol fordításnak a hivatalnál való benyújtási napjától, tehát 2005. január 5-től kell kiszámítani.

A Roca a Barcelonai Fellebbezési Bíróságnál (BFB) a döntés ellen fellebbezést nyújtott be arra hivatkozva, hogy a károkat nem a spanyol fordítás benyújtásának napjától, hanem a fordításnak a hivatal általi publikálása napjától kell számítani.

A BFB 2008. október 26-án hozott az ügyben döntést, amelyben megállapította, hogy a Spanyolországot megjelölő európai szabadalmak nem hatályosak, ha a spanyol fordítást nem nyújtják be 3 hónapon belül attól a naptól számítva, amelyen az ESZH publikálja a szabadalom engedélyezését. A Spanyol Szabadalmi és Védjegy hivatal a spanyol fordításokat csak a megfelelő illeték befizetése után publikálja. Minthogy a spanyol szabadalmi törvény szerint a nemzeti szabadalmak csak a publikálás időpontjától kezdve hatályosak, és az európai szabadalmak nemzeti szabadalmakként „működnek”, a Spanyolországban érvényesített európai szabadalmak hatálybalépésének időpontja a spanyol fordítás publikálásának a napja.

A fentiek eredményeként a BFB megállapította, hogy a kártérítés fizetését 2005. május 1-jétől, nem pedig 2005. január 1-jétől kell számítani.

A felperes e döntés ellen az LB-hez nyújtott be fellebbezést, amely megállapította, hogy a vonatkozó időpontot a spanyol fordítás benyújtási időpontjától függetlenül az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 64. cikke alapján kell megállapítani.

Az ESZE 64.1 cikke kimondja, hogy az európai szabadalom által adott jog azon a napon válik hatályossá, amelyen az európai szabadalom engedélyezését az ESZH publikálta.

Az LB megállapítása szerint igaz, hogy az ESZE 65.1 cikke lehetővé teszi a szerződő államok számára annak előírását, hogy a szabadalom tulajdonosának az engedélyezés publikálásától számított 3 hónapon belül kell benyújtania központi iparjogvédelmi hivatala számára a szabadalom fordítását egy hivatalos nyelven.

Az LB szerint az is igaz, hogy az ESZE 65.3 cikke előírhatja, hogy ennek a rendelkezésnek a figyelmen kívül hagyása esetén az európai szabadalmat az illető államban kezdettől fogva érvénytelennek kell tekinteni. Ezzel kapcsolatban a 2424/1986 számú spanyol királyi rendelet 7. cikke megállapítja, hogy a fordítás hiánya az európai szabadalom spanyolországi hatályosságának a hiányát jelenti.

Ezután azonban az LB világosan kifejti, hogy a fenti rendelkezések szövege nem jelenthet változást az ESZE 64. cikkében megállapított hatálybalépés időpontjával kapcsolatban. A fordítás benyújtásának hiánya a szabadalom hatályosságának megszűnését jelentheti, de nem változtathatja meg a hatálybalépés napját. Ezért a károkozás szempontjából a lényeges nap 2004. október 6.

Itt megjegyezzük, hogy a felperes csupán azt kérte az LB-től, hogy változtassa meg a BFB döntését, és ezt követően erősítse meg az elsőfokú bíróság döntését. Ennek eredményeként a felperes csak arra volt jogosult, hogy 2005. január 5-től kezdve igényeljen kártérítést.

C) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2012. októberi számának 107–109. oldalán ismertettük a Lundbeck A/S, Lundbeck Espana SA és Almirall SA által 21 generikus gyártó ellen indított pert, mert az utóbbiak a Lundbeck szerint bitorolták az escitalopramra vonatkozó, 200300019 számú kiegészítő oltalmi tanúsítványát (SPC). A 4. számú Barcelonai Kereskedelmi Bíróság (4. BKB) egy 2011. augusztus 1-jei ítéletében érdemben elutasította a bitorlási keresetet. E döntés ellen a Lundbeck a Barcelonai Fellebbezési Bíróságnál (BFB) nyújtott be fellebbezést. Arról is beszámoltunk, hogy a Lundbeck ugyanakkor új pert indított a fenti SPC bitorlásáért, és ideiglenes intézkedés elrendelését is kérte. A 4. BKB 2012. május 7-én ezt a keresetet is elutasította, megállapítva, hogy mind az SPC, mind az annak alapját képező szabadalom csupán eljárási oltalmat nyújt, ezért elutasította mind az ideiglenes intézkedés elrendelésére, mind a bitorlás megállapítására vonatkozó keresetet. A Lundbeck ez ellen a döntés ellen is a BFB-nél nyújtott be fellebbezést.

A 4. sz. BKB 2011. augusztus 1-jei elsőfokú döntése elutasította a Lundbeck bitorlási keresetét. Ez ellen a Lundbeck a BFB-nél az alábbi fő indokokkal nyújtott be fellebbezést:

a) Az elsőfokú bíróság döntése nem alkalmazta helyesen a bizonyítás megfordulásának elvét.

b) A döntés nem értékelte helyesen az alperesek bizonyítékát. A Lundbeck szerint az alperesek nem tudták bizonyítani, hogy a termékeikben levő escitalopramot ténylegesen a Dr. Reddy's-féle eljárással állították elő.

c) A döntés nem helyesen értékelte az alperesek termékeinek szennyezésprofilját. A Lundbeck azzal érvelt, hogy bizonyos szennyezések jelenléte azt bizonyítja, hogy az ő szabadalmazott eljárását használták a hatóanyag előállítására.

A BFB 2012. december 19-én hozott döntésével megerősítette a 4. BKB 2011. augusztus 1-jén hozott döntését.

A Lundbeck a) érveléssel kapcsolatban a BFB azon a nézeten volt, hogy az elsőfokú ítélet sajátosan kezelte a bizonyítás megfordulásának tételét, és helyesen fejtette ki, hogy az alperesek által beterveztett bizonyítékok miért voltak elegendők annak bizonyítására, hogy a gyógyszerekben levő escitalopram gyártására használt eljárás valóban a Dr. Reddy's-féle eljárás volt.

A BFB a *b)* érvet is elutasította, és megerősítette, hogy az elsőfokú bíróság kimerítően megvizsgálta az alperesek által előterjesztett összes bizonyítékot, és ezért egyetért az azokból levont következtetésekkel is.

A *c)* kifogás alapján a BFB nem csupán az alperesek gyógyszereiben levő összes szennyezésre, hanem a Lundbeck Cipralex nevű termékében levő szennyezésekre vonatkozó összes érvet is elemezte, és egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításaival. Főleg az alábbi következtetéseket vonta le.

– Az alperesek által benyújtott érvelés szerint a Dr. Reddy's-féle eljárás nagy optikai tisztaságú terméket szolgáltat.

– Az alperesek termékeiben talált minimális mennyiségű diol és Grignard-szennyezés jelentéktelen volt, és így nem bizonyította a Lundbeck szabadalmazott eljárásának a használatát.

– A Dr. Reddy's-féle eljárás jellegzetes szennyezései (didezmetil-escitalopram) minimális mennyiségének a jelenléte a Lundbeck Cipralexében hozzájárul annak a bizonyításához, hogy minden termék tartalmaz minimális mennyiségű érdektelen szennyezést, amelyek nem valódi nyomszennyezések.

A Lundbeck ezt a döntést sem fogadta el, és a Legfelsőbb Bírósághoz nyújtott be fellebbezést.

A Lundbeck által a 200300019 számú SPC ellen benyújtott kereset ügyében a 4. BKB 2013. január 10-én hozott döntést, és ebben elutasította a Lundbeck második bitorlási keresetét is, megállapítva, hogy a Lundbeck SPC-je csupán eljárási oltalmat biztosít, míg a Lundbeck arra alapozta keresetét, hogy a módosított fordítás publikálása révén termékoltalomra hivatkozhat.

A Lundbeck ez ellen a döntés ellen is fellebbezést nyújtott be.

Szerbia

A szerb védjegy törvény módosításait 2013. január 30-án publikálták a hivatalos közlönyben, és a módosított törvény 2013. február 7-én lépett hatályba.

A legtöbb változtatás célja, hogy kiküszöböljön bizonyos terminológiai hibákat, és így a törvény pontosabb értelmezését és hatékonyabb alkalmazását tegye lehetővé. Emellett a módosítások célja, hogy a szerbiai rendelkezéseket összhangba hozzák a megfelelő európai uniós jogalkotással, nevezetesen a 2004/48/EC számú, a szellemitulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó irányelvvel és a 2008/95/EC számú, a tagországok védjegy törvényeinek közelítésére vonatkozó irányelvvel.

A legfontosabb változtatás, hogy már nem engedélyezik a párhuzamos importot Szerbiába. A korábbi törvény ugyanis előírta, hogy a védjegy tulajdonosok nem tilthatják védjegyeik használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyek ilyen védjegyekkel vannak megjelölve, és a világon bárhol forgalomba vannak hozva a védjegy tulajdonos vagy általa felhatalmazott

egyéb személy által. A módosított törvény szerint a jogok nemzetközi kimerülésén alapuló rendszert a jogok nemzeti kimerülési rendszere helyettesíti, ahol most a védjegytulajdonosok nem tilthatják meg védjegyeik használatát olyan áruk vonatkozásában, amelyek ilyen védjeggyel vannak ellátva, és amelyeket a védjegytulajdonos vagy az általa felhatalmazott más személy hozott forgalomba a szerb piacon. Emellett a védjegytulajdonosok nem tilthatják meg a tranzitárúk forgalmát.

A módosított 4. cikk finomítja a védjegy meghatározását olyan módon, hogy annak két feltételnek kell egyidejűleg megfelelnie. Ez a két feltétel a grafikus ábrázolhatóság és az áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetése a kereskedelemben. Így a 4. cikk teljesen összhangban van a 2008/95/EC irányelv 2. cikkével.

A módosítás az oltalomból kizárt védjegyekre vonatkozó rendelkezést is összhangba hozta a 2008/95/EC irányelv rendelkezéseivel.

A korábbi törvény szerint csak a kizárólagos használati engedélyes volt jogosult bitorlási pert indítani. A módosított törvény ezt a jogot megadja mind a kizárólagos, mind a nem kizárólagos használati engedélyesek számára, hacsak a licencszerződés másképp nem rendelkezik.

Szingapúr

A Szingapúri Szellemi Tulajdoni Hivatal publikálta a módosított szabadalmi szabályok tervezetét, amelyeket még 2013 folyamán törvénybe kíván iktatni.

Jelenleg szingapúri szabadalmakat pozitív vagy negatív vizsgálati eredmény alapján lehet engedélyezni. A tervezett módosítás szerint csupán a pozitív vizsgálati eredménnyel rendelkező szabadalmi bejelentésekre lehet majd szabadalmat kapni.

További tervezett változtatások:

- az elsőbbségi időponttól számított jelenlegi 21 hónapról 36 hónapra növelik az egyesített kutatási és vizsgálati kérelem benyújtási határidejét;
- az írott vélemény megválaszolásának határideje 5 hónapról 3 hónapra csökken;
- a határidő-hosszabbítás hónapjainak számát 3-ról 6-ra vagy 18-ra változtatják meg.

Ukrajna

Ukrajna harmonizálja nemzeti jogát a gyógyászati szabadalmakra adható kényszerengedélyre vonatkozó európai követelménnyel azáltal, hogy engedélyezi az ukrán vállalatoknak az ilyen szabadalmazott termékek előállítását.

A kényszerengedélyezési eljárást a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi szempontjaira vonatkozó 1994-es egyezmény ismerteti. A közegészségügy előmozdítása céljából ez az eljárás feljogosítja a legkevésbé fejlett országokat arra, hogy nemzeti gyógyszergyáraiknak

kényszerengedélyeket adjanak gyógyszerek előállítására a hazai piac számára (vagyis nem exportra) a szabadalomtulajdonos hozzájárulása nélkül.

Az elnöki rendelet szerint az egészségügyi és az igazságügyi minisztérium utasította az ukrán törvényhozást arra, hogy alkalmazza az emberi használatra szolgáló gyógyászati termékekre vonatkozó, 2001/83/EC számú európai uniós irányelvet. Az egészségügyi minisztérium elfogadta a vonatkozó törvényes dokumentumot, amely a várakozások szerint 2013. második negyedében lép hatályba.

Jól ismert tény, hogy Ukrajnában a generikus gyógyszerek a piac 90%-nál nagyobb részét foglalják el. Ugyanakkor a generikus gyógyszerek gyártása nem oldja meg azt a problémát, hogy Ukrajna korlátozott mértékben fér hozzá az újonnan kifejlesztett gyógyszerekhez, mert az ukrán gyártók törvényesen csak a gyógyszer szabadalmak lejárta után jogosultak generikumokat gyártani. Ezért azt várják, hogy a kényszerengedélyezési eljárás Ukrajnában segíteni fog az újonnan kifejlesztett gyógyszerek gyártásában.